Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ :		Ἐξωτερικοῦ :	
Ἐτησία	δρ. 8,—	Ἐτησία . . .	φρ. 10,—
Ἑξάμηνος . .	» 4,50	Ἑξάμηνος . . .	» 6,50
Τρίμηνος . . .	» 2,50	Τρίμηνος . . .	» 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 21ος — *Ἐν Ἀθήναις, 25 Ὀκτωβρίου 1914* — *Ἔτος 36ον.—Ἀριθ. 47*

Ο ΛΟΥΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΜΑΡΟΚΟΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ' *(Συνέχεια)*

Συγχρόνως ἤρχισε νὰ φωνάζῃ, ὅσον ἠμποροῦσε δυνατώτερα καὶ ἱκετευτικά :

— Καλοί μου Γάλλοι ναῦται... φίλοι μου... ἀκοῦστέ με... Σᾶς φέρνω ἕνα γράμμα... ἕνα γράμμα τοῦ Προξένου... Ἀνεβᾶστέ με, σᾶς παρακαλῶ !

Ἐννοεῖται, ὅτι ἡ λεπτὴ φωνὴ τοῦ μικροῦ δὲν ἔφθανε μέχρι τῆς γεφύρας τῶν ἀξιωματικῶν. Ἐκεῖνος ὅμως, ποὺ τὸν ἐκύτταζε μὲ τὰ γυαλιά, συλλογισθεὶς ὅτι τὸ παιδὶ αὐτό, τὸ ἐνδεδυμένον κάπως ἀλλόκοτα, μισο-ευρωπαϊκὰ καὶ μισο-εντόπια, πιθανὸν νὰ ἔφερε κανένα σπουδαῖον μήνυμα, κατέβη ἀπὸ τὴν γέφυραν καὶ διέταξε τοὺς ναύτας του νὰ ρίψουν μίαν ἐλαφρὰν σχοινίνην κλίμακα.

Δὲν περιγράφεται ἡ χαρὰ καὶ ἡ συγκίνησις τοῦ Λουλοῦ, ὅταν εἶδε τὸ σχοινὶ ἐκεῖνο νὰ πίπτῃ εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων μέτρων ἐμπρός του ! Γελῶν καὶ κλαίων συγχρόνως, ἔτεινε τὰ χέρια του τρέμοντα, ἕως ὅτου κατώρθωσε νὰ τὸ πιάσῃ. Καὶ χωρὶς νὰ κόψῃ τὸν συμβουλὰς τῶν ναυτικῶν, ἐπήδησεν ἀμέσως ἀπὸ τὴν σαλευομένην βάρκαν εἰς τὴν κρεμασμένην κλίμακα καὶ ἤρχισε νὰ ἀναρριχᾶται μ' εὐκινησίαν πιθήκου.

Ἡ ἐπιστολὴ ἐπιδίδεται.

Τέλος διεσκέλισε τὴν κουπαστὴν καὶ ἐπάτησεν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, ἐν τῷ μέσῳ κύκλου ναυτῶν καὶ ἀξιωματικῶν, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐκύτταζαν μὲ περιέργειαν. Ὁ Λουλοὺ ἦτο τόσον συγκεκινημένος, τόσον χαρούμενος, ποὺ ἠσθάνετο τὸν ἑαυτόν του ἐν ἀσφαλείᾳ ἐπὶ τοῦ ὡραίου ἐκείνου πλοίου, ὥστε δὲν ἠμποροῦσε νὰ ὁμιλήσῃ. Ἐκύτταζε μόνον μ' ἐκστατικὸν βλέμμα τοὺς συμπατριώτας του καὶ ἠσθάνετο τὴν ἐπιθυμίαν νὰ τοὺς φιλήσῃ ὅλους, νὰ φωνάξῃ, νὰ τραγουδήσῃ. Λέξις ὅμως δὲν ἐξήρχετο ἀπὸ τὰ χείλη του. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον συνῆλθε. Νεαρὸς σημαιοφόρος, εἰς γλῶσσαν ἡ ὁποία ἐθώπευε γλυκὰ τὴν ἀκοήν του, τὸν ἠρώτησε :

— Λοιπόν, μικρέ, τί θέλεις ;... Διατί μᾶς ἔκαμες σημεῖον ὅτι ἤθελες νὰ νεβῇς τὸ καράβι ; Μήπως ἔχεις κανένα γράμμα, κάμμιὰ παραγγελία ;

—Ἀκριβῶς, ἀπεκρίθη ὁ Λουλού. Σᾶς φέρνω ἕνα γράμμα, καὶ σπουδαῖο μάλιστα, ἐκ μέρους τοῦ Προξένου.

Ἀκούσας ταῦτα ὁ σημαιοφόρος κ' ἐννοήσας, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ σπουδαίας ὑποθέσεως, ἐπῆρε τὸν Λουλοὺ ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τὸν ὡδήγησεν εἰς τὴν καμπίναν τοῦ κυβερνήτου, εὑρισκομένην εἰς τὴν πρῴραν.

Ἐνῷ ἐπήγαιναν, ὁ υἱὸς τοῦ κ. Ρισανὲλ κατέστησε τὸν ἀξιωματικὸν ἐνήμερον τῶν διαδραματισθέντων εἰς τὴν Καζαμπλάνκαν. Τῷ διηγήθη τὰς σφαγὰς τῶν Εὐρωπαίων καὶ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον κατώρθωσαν οὗτοι νὰ σωθοῦν προσωρινῶς, ἐγκλεισθέντες εἰς τὸ Προξενεῖον. Τέλος τῷ ἔδειξε τὴν ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐντολὴν νὰ ἐπιδώσῃ εἰς χεῖρας τοῦ κυβερνήτου.

Ὁ κυβερνήτης ὠνομάζετο Ὀλλιδὲς καί, κατ' αἴτησιν τοῦ σημαιοφόρου, διέταξεν ἀμέσως νὰ εἰσαγάγουν τὸν Λουλοὺ εἰς τὴν καμπίναν του. Φαντάζεσθε τώρα μὲ ποίαν χαρὰν καὶ ἀνακούφισιν ὁ ἀπεσταλμένος τῷ ἐνεχείρισε τὴν ἐπιστολήν...

Ὤ, ἦτο ὑπερήφανος ὁ μικρός μας ἥρως τὴν στιγμὴν ποὺ ἔβγαλεν ἀπὸ τὸ στῆθός του τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Προξένου, διὰ νὰ τὴν ἀποθέσῃ ἐπὶ τοῦ

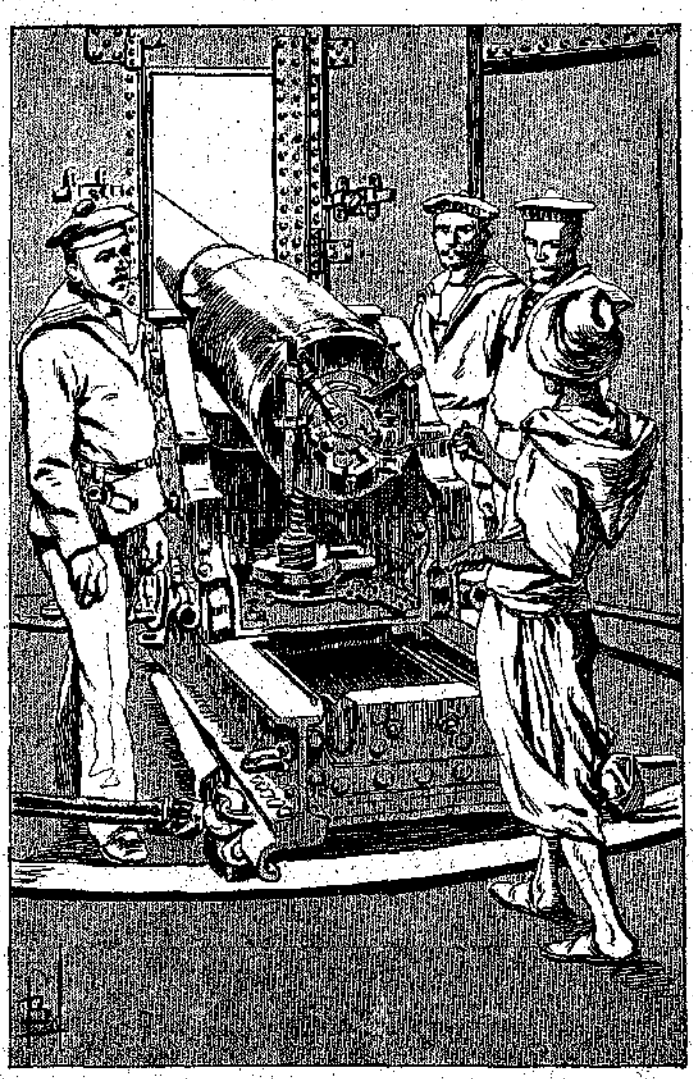

«Πῦρ !... Ὁ Λουλοὺ ἔσωσε μὲ ὅλην του τὴν δύναμιν τὴν ἀλυσίδα τοῦ τηλεβόλου...» (Σελ. 330, στ. α')

γραφείου τοῦ κυβερνήτου! Κ' ἐνῶ ἐπερίμενεν ἐκεῖ ὥς νὰ τὴν ἀναγνώσῃ, ἐσυλλογίζετο: «Τελοσπάντων, ἔφθασα! Ὁ Τζούλης θὰ εὐχαριστηθῇ πολύ. Καὶ ὅλοι ἐκεῖπέρα θὰ ἰδοῦν ὅτι δὲν ἔκαμαν ἄσχημα νὰ ἐμπιστευθοῦν τὴν σωτηρίαν των εἰς τὸν μικρὸν Λουλού... Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ εἶνε κανένας μεγάλος, διὰ νὰ κάμνῃ δύσκολα

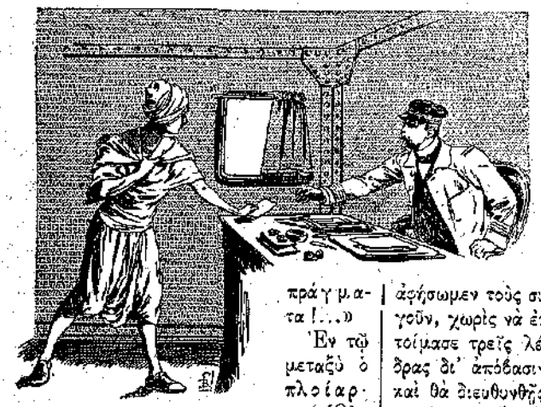

«Ἔβγαλεν ἀπὸ τὸ στῆθός του τὴν ἐπιστολήν...» (Σελ. 333, στ. γ')

πράγματα!...»

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ πλοίαρχος Ὀλλιβιὲ ἀνέγνωσε τὴν ἐπιστολὴν καὶ τὴν ἔδειξεν εἰς τὸν σημαιοφόρον. Καὶ οἱ δύο ἐφαίνοντο συγκεκινημένοι καὶ σκεπτικοί.

— Τί φρονεῖς, Μπαλλάντ;... ἠρώτησεν ὁ πρῶτος. Τὸ πρᾶγμα εἶνε σοβαρόν, πρέπει νὰ ἐνεργήσωμε.

— Χωρὶς ἀναβολήν, κυβερνῆτά μου, ἀπεκρίθη ὁ σημαιοφόρος. Ὁ Πρόξενος μᾶς γράφει, ὅτι ἂν ἐπιδεινωθῇ ἡ κατάστασις, ἂν οἱ ἰθαγενεῖς προσβάλλουν τὸ Προξενεῖον διὰ νὰ ἐξακολουθήσουν τὰς σφαγάς, θὰ ὑψώσῃ ἐπὶ στέγῃ τοῦ καταστήματος μιὰ μαύρη σημαία.

— Πρέπει νὰ ἰδοῦμε ἂν αὐτὴ ἡ σημαία κυματίζῃ ἢ ὄχι...

Οἱ δύο ἀξιωματικοὶ ἐξῆλθον ἐν σπουδῇ ἀπὸ τὴν καμπίναν καὶ ἀνῆλθον ἐπὶ τῆς γεφύρας. Ὁ Λουλοὺ τοὺς ἠκολούθησε, δυςηρεστημένος κάπως ποὺ δὲν τῷ ὡμίλησαν πολύ. Καὶ ὅμως, χάρις εἰς τὸ θάρρος του, εἰς τοὺς ἀγῶνάς του καὶ εἰς τὰ γρήγορα πόδια του, ἠμπόρεσαν νὰ λάβουν τὰς σπουδαίας ἐκείνας εἰδήσεις. Διατί λοιπὸν δὲν τὸν συνεχάρησαν; διατί ἐφαίνοντο λησμονοῦντες ὅτι ἦτο ἐκεῖ;

Ἡ μαύρη σημαία

Ἀλλ' ὁ πλοίαρχος Ὀλλιβιὲ εἶχε τώρα ἄλλας φροντίδας πολὺ σπουδαιοτέρας... Ἤθελε προπαντὸς νὰ μάθῃ, ἂν ἡ κατάστασις ἐπεδεινοῦτο εἰς τὴν Καζαμπλάνκαν, ἂν οἱ ἰθαγενεῖς ἐσεβάσθησαν τὸ Προξενεῖον ἢ ἂν ἐξεδίασαν τὰς θύρας του. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὅλοι οἱ Γάλλοι τῆς πόλεως θὰ ἐσφάζοντο.

Ἡ στέγη τοῦ Προξενείου θὰ τὸν ἐπληροφόρει περὶ τούτων καὶ θ' ἐφαίνετο τὴν στάσιν, τὴν ὁποίαν ὤφειλε νὰ λάβῃ.

Ἰσχυρὸν τηλεσκόπιον εἶχε στηθῆ ἐπὶ τῆς γεφύρας τοῦ πλοιάρχου, ὁ δὲ κ. Ὀλλιβιέ, ὁ σημαιοφόρος Μπαλλάντ καὶ οἱ ἄλλοι ἀξιωματικοὶ ἐκύτταζαν ἐκ περιτροπῆς πρὸς τὸ μέρος τῆς πόλεως.

Ἔξαφνα ὁ Κυβερνήτης ἐξέβαλε μίαν κραυγὴν καὶ κατέπνιξε μίαν βλασφημίαν.

— Νά τη! ἐφώναξε· τὴ βλέπω!

—Τὴ μαύρη σημαία;

— Μάλιστα!

— Ἀλήθεια, ἐβεβαίωσεν ἕνας ἀξιωματικός, παρατηρήσας κατόπιν του μὲ τὸ τηλεσκόπιον.

Οἱ ναυτικοὶ ἐκυττάχθησαν ἐν σιωπῇ καὶ μετὰ τινας στιγμὰς σκέψεως, ὁ κυβερνήτης ἀνήγγειλε:

—Δὲν εἰμποροῦμεν νὰ ἀφήσωμεν τοὺς συμπατριώτας μας νὰ σφαγοῦν, χωρὶς νὰ ἐπέμβωμεν. Μπαλλάντ, ἑτοίμασε τρεῖς λέμβους μ' ἑβδομήντα ἄνδρας δι' ἀπόβασιν. Θὰ τεθῇς ἐπὶ κεφαλῆς καὶ θὰ διευθυνθῇς πρὸς τὸ Προξενεῖον. Θὰ σᾶς ὑποστηρίξωμεν μὲ δύο-τρεῖς κανονιές, ποὺ θὰ ρίξουν μερικὲς στέγες καὶ θ' ἀρκέσουν, ἐλπίζω, διὰ νὰ ἐκφοβίσουν αὐτοὺς τοὺς ἀγριανθρώπους καὶ νὰ σώσουν τοὺς Εὐρωπαίους ποὺ εἶνε στὰ χέρια των.

— Ἐνόησα, κυβερνῆτά μου, ἀπεκρίθη περιχαρὴς ὁ σημαιοφόρος.

— Ἐννοεῖς ὅμως, ὑπέλαβεν ὁ κ. Ὀλλιβιέ, ὅτι ἡ ἀπόβασις αὐτὴ ἑβδομήντα ἀνδρῶν ἐναντίον ὁλοκλήρου πληθυσμοῦ ἐπανεστατημένου, εἶνε καὶ ὀλίγον ἐπικίνδυνος.

— Ἐὰν ἡ ἀποστολή μου, ἀπεκρίθη μειδιῶν ὁ σημαιοφόρος, δὲν παρουσίαζε καὶ κάποιους κινδύνους, θὰ μ' ἐχαροποιοῦσεν ὀλιγώτερον.

Ὁ ἀρχηγὸς ἔσφιξε τὴν χεῖρα τοῦ γενναίου ἀξιωματικοῦ του καὶ προσέθεσε:

— Καλὴ ἐπιτυχία, Μπαλλάντ!

— Θὰ κάμω τὸ καθῆκόν μου! εἶπεν ὁ σημαιοφόρος.

Καὶ ἔφυγε τρέχων.

Ὁ Λουλοὺ τὸν ἤκουσε μετ' ὀλίγον νὰ δίδῃ βιαστικὰς διαταγάς.

«Ἔξαφνα ὁ κυβερνήτης ἐξέβαλε κραυγήν...» (Σελ. 334, στ. β')

Ἡ ὄψις τοῦ πλοίου μετεβλήθη τότε ἀποτόμως. Τὴν ἠρεμίαν, ἡ ὁποία ἐβασίλευε κατὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ Λουλοῦ, διεδέχθη ἡ μεγαλειτέρα δραστηριότης. Οἱ ναῦται ἔτρεχαν ἐδῶ κ' ἐκεῖ, σφυρίγματα ἀντήχουν καὶ τολύπαι μαύρου καπνοῦ ἐξήρχοντο ἀπὸ τὰς πελωρίας καπνοδόχους. Οἱ ναῦται ἔλεγαν μεταξύ των περιχαρεῖς:

— Ὡραῖα! Φαίνεται πῶς θὰ μᾶς δώσουν λίγο πετσὶ μαροκινό...

Ὁ πλοίαρχος εἶχε καλέσει τὸν τηλεγραφητὴν τοῦ ἀσυρμάτου καὶ τῷ ὑπηγόρευεν ἐν τηλεγράφημα, διὰ τοῦ ὁποίου ἐζήτει ἐπειγόντως ἀπὸ τὴν Ταγγέρην ἐνισχύσεις, διὰ νὰ καταλάβῃ τὴν πόλιν.

Ἐν τῷ μεταξὺ εἶχον καταβιβασθῆ αἱ τρεῖς λέμβοι καὶ ἐπεβιβάζοντο εἰς αὐτὰς οἱ πεζοναῦται, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπετέλουν τὸ ἀποβατικὸν ἄγημα. Καὶ τὴν στιγμὴν ποὺ θὰ ἐδίδετο τὸ σημεῖον τοῦ ἀπόπλου, ὁ πλοίαρχος ἔβγαλε τὸ κασκέτον του καὶ τὸ ἔσεισε φωνάζων:

— Γι' ἀγάπη τῆς Γαλλίας!

— Ζήτω ἡ Γαλλία! ἀπεκρίθησαν αἱ ἰσχυραὶ φωναὶ τῶν ναυτῶν.

Αἱ λέμβοι, κινούμεναι ἑκάστη ἀπὸ δέκα ζεύγη κωπῶν, ἀπεμακρύνθησαν γοργῶς ἀπὸ τὸ πλοῖον, διευθυνόμεναι πρὸς τὸν λιμένα.

Πῦρ!...

Ὁ Λουλοὺ, ἀπὸ τὴν γέφυραν τοῦ πλοιάρχου, παρηκολούθει αὐτὰς τὰς ἑτοιμασίας, συλλογιζόμενος, ἴχι χωρὶς ὑπερηφάνειαν, ὅτι αὐτὸς εἶχε προκαλέσῃ ὅλην ἐκείνην τὴν ἀναστάτωσιν.

Ἔξαφνα, ὁ πλοίαρχος τὸν ἔπιασεν ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τὸν ἐτράβηξε λέγων:

— Ἔλα μαζί μου, γενναῖό μου παιδί. Διὰ νὰ σὲ ἀνταμείψω ποὺ ἐξετέλεσες τόσον καλὰ τὴν ὑπηρεσίαν ποὺ σοῦ ἀνέθεσαν, θὰ σὲ βάλω νὰ τραβήξῃς ἐσὺ τὴν πρώτη κανονιά.

— Εὐχαριστῶ, κύριε πλοίαρχε! ἀνέκραξεν ὁ Λουλοὺ καταγοητευμένος ποὺ ἔβλεπεν, ὅτι τὸν ἐσυλλογίζοντο ἐπιτέλους καὶ αὐτόν.

Ὀδηγῶν τώρα τὸν μικρὸν πρὸς τὸν πυργίσκον τῆς πρώρας, ὅπου εὑρίσκετο τὸ τηλεβόλον τῶν 138, ὁ κυβερνήτης τοῦ «Γαλιλαίου» ἐξηκολούθησε νὰ τῷ ὁμιλῇ.

— Ἀργότερα, τῷ ἔλεγε, θὰ μπορῇς νὰ διηγῆσαι, ὅτι σὺ ἔρριξες τὴν πρώτη κανονιὰ τοῦ Γαλλο-μαροκινοῦ πολέμου. Γιατί ὁ Θεὸς τὸ ξέρει τί θὰ προκύψῃ ἀπ' αὐτὴ τὴν κανονιά... Ἂς ἐλπίσωμεν, ὅτι θὰ εἶνε γιὰ καλὸ τῆς ἀγαπητῆς μας πατρίδος.

Ἔφθασαν εἰς κυκλικὸν θαλαμίσκον, ὁλόκληρον ἐκ χάλυβος, κείμενον εἰς τὴν πρώραν. Ἕνα τεράστιον κανόνι ἔστιλβεν ἐν τῷ μέσῳ, κ' ἐφαίνετο τὸ στόμιόν του

ποὺ ἐξήρχετο ἀπὸ μίαν θυρίδα, προφυλασσομένην ἀπὸ ἐπιστέγασμα ἐπίσης χαλυβδίνον.

Δύο ἀξιωματικοὶ καὶ ἓξ πυροβοληταὶ περιεστοίχιζαν τὸ κανόνι, ὅταν εἰσῆλθον ὁ κυβερνήτης καὶ ὁ Λουλού. Μὲ ἁπλοῦν ἐπρώξιμον τῆς χειρός, ἕνας μόνον ἄνθρωπος ἠμπορεῖ νὰ κινῇ καὶ νὰ περιστρέφῃ τὸν φοβερὸν ἐκεῖνον ὄγκον τοῦ χάλυβος, ὁ ὁποῖος ἐζύγιζε διακοσίους τόννους.

Ἐνώπιον τοῦ κυβερνήτου, ὅλοι ἐστάθησαν εἰς προσοχήν. Οἱ ἀξιωματικοὶ ἔμειναν μὲ τὸ χέρι εἰς τὸ κασκέτον.

— Λοιπόν, Παμάρ; ἠρώτησεν ὁ κυβερνήτης ἕνα ἐξ αὐτῶν· ἐκανονίσθη τὸ ὕψος;.. ἔγεινεν ἡ ἐπισήμανσις;

— Μάλιστα, κυβερνήτά μου, ἀπεκρίθη ὁ ἀξιωματικὸς Παμάρ, χαιρετῶν.

— Τότε διατάξατε νάρχισῃ τὸ πῦρ.

Ὁ Λουλοὺ εἶδε τότε νὰναβαίνῃ ἀπὸ τὸ δάπεδον ἓν μηχάνημα καὶ νὰποθέτῃ ἡσυχώτατα ἐπὶ τῆς ἀνοικτῆς κοιλίας τοῦ τηλεβόλου ἓν τεράστιον βλῆμα, ἔχον σχῆμα *φραντζόλας*, μὲ τὰ δύο ἄκρα νικέλινα. Εἰς νέαν σύντομον διαταγήν, τὸ ἄνοιγμα τοῦ τηλεβόλου ἐκλείσθη μὲ κρότον ξηρόν. Ὁ σκοπευτής, κινήσας ὀλίγον ἕνα τροχόν, ἐφώναξε:

— Ἕτοιμα!

Ὁ δὲ πλοίαρχος, δείξας εἰς τὸν Λουλού, ὠχρὸν ἀπὸ τὴν συγκίνησιν, μίαν χαλυβδίνην λαβήν, ἡ ὁποία ἐκρέματο ὄπισθεν τοῦ τηλεβόλου, τῷ εἶπεν:

—Ἅμα ἀκούσῃς «πῦρ!» θὰ τραβήξῃς αὐτό.

— Μάλιστα, κύριε! ἀπεκρίθη ὁ Λουλού.

Ἀπὸ τὴν θυρίδα, ὁ κυβερνήτης παρηκολούθει τὰς λέμβους, αἱ ὁποῖαι ἔπλεον πρὸς τὸν λιμένα. Ἀγωνιώδης στιγὴ ἐβασίλευεν εἰς τὸν θαλαμίσκον. Δὲν ἠκούετο παρὰ ἡ ἀναπνοὴ τῶν ἐκεῖ συνηθροισμένων.

Αἱ λέμβοι ἔφθασαν. Ἀμέσως ὁ κυβερνήτης ἐφώναξε·

— Πῦρ!

Ὁ Λουλοὺ ἔσυρεν ἀπὸ τὴν λαβήν, μὲ ὅλην του τὴν δύναμιν, τὴν ἀλυσίδα τοῦ τηλεβόλου, ὅπως τοῦ εἶχαν δείξῃ, καὶ ἀμέσως ἀντήχησεν ἕνας κρότος φοβερός, ὁ ὁποῖος τὸν ἔρριψε κάτω.

Οὕτω, τὴν 6 Αὐγούστου 1907, ὁ υἱὸς τοῦ κ. Ρισανὲλ ἐτράβηξε τὴν πρώτη κανονιὰ τοῦ πολέμου ἐκείνου, ὁ ὁποῖος, πέντε ἔτη ἀργότερα, κατέληξεν εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τῆς γαλλικῆς προστασίας εἰς τὸ Μαρόκον καὶ ἐχάρισεν εἰς τὴν Γαλλίαν μίαν ὡραίαν ἀποικίαν.

«Θὰ σὲ βάλω νὰ τραβήξῃς ἐσὺ τὴν πρώτη κανονιά...» (Σελ. 334, στ. γ')

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΔΡΥΔ

Ὁ Λουλοὺ καὶ ὁ Τζούλης εἰς τὸν πόλεμον.

Τὰ γεγονότα ἐξετυλίχθησαν ραγδαῖα κατόπιν τῆς πρώτης αὐτῆς κανονιᾶς. Τὸ ἄγημα ἀπεβιβάσθη ἐγκαίρως διὰ νὰ σώσῃ τὸ Γαλλικὸν Προξενεῖον. Ἀλλ' ἐνῶ διηυθύνετο πρὸς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰατροῦ Μέρλ, ἀπὸ ὅλας τὰς τάρτσας τῆς πόλεως ἐρρίφθησαν πυροβολισμοὶ ἐναντίον τῶν Εὐρωπαίων. Τότε ὁ βομβαρδισμὸς ἐκάλυψεν ὅλην τὴν πόλιν μὲ πῦρ καὶ μὲ σίδηρον. Πυρκαϊαὶ ἐξερράγησαν εἰς πολλὰ αὐτῆς σημεῖα. Εἰς τὸν κρότον τοῦ τηλεβόλου, αἱ φυλαί, αἱ ὁποῖαι διεσάσθη εἰς τὸ Γαλλικὸν Προξενεῖον, παρακαλῶν, ἐκ μέρους τοῦ Μουλαὶ-ἐλ-Ἀμνίν, νὰ παύσῃ ὁ βομβαρδισμός.

Τοιαύτη ἦτο ἡ κατάστασις τὴν 7 Αὐγούστου, τὸ πρωί, ὅταν ἐφάνη εἰς τὸν ὁρίζοντα ἡ μοῖρα τοῦ στόλου, ἡ φέρουσα τὰ στρατεύματα, τὰ ὁποῖα ἐστέλλοντο ἀπὸ τὸ Ἀλγέριον.

Διότι, μὲ τὰς πρώτας εἰδήσεις, ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις ἔσπευσε νὰ λάβῃ τὰναγκαῖα μέτρα. Ἐδόθησαν διαταγαὶ νὰ σταλοῦν ἀμέσως εἰς τὴν Καζαμπλάνκαν ἓξ θωρηκτά, ὑπὸ τὸν ναύαρχον Φελιμπέρ, καθὼς καὶ σύνταγμα πεζικοῦ, μὲ τὸ ἀνάλογον ἱππικὸν καὶ πυροβολικόν, ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ στρατηγοῦ Δρύδ.

Αἱ δυνάμεις αὗται ἐστρατοπέδευσαν πρὸς νότον τῆς πόλεως, εἰς ἀπόστασιν ἑξακοσίων μέτρων ἀπὸ τὰ τείχη, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ Μαρρακὲκ καὶ τῆς Μεδιούνας.

Εἰς αὐτὸ τὸ στρατόπεδον πρέπει νὰ μεταβῶμεν, διὰ νὰ ἐπανεύρωμεν τὸν Λουλοὺ καὶ τὸν Τζούλην. Ὁ υἱὸς τοῦ κ. Ρισανὲλ, ἀφοῦ ἐξετέλεσε τὸν ἄθλόν του, ἔμεινε τρεῖς ἡμέρας ἐπὶ τοῦ «Γαλιλαίου», φιλοξενούμενος μετ' ἰδιαιτέρων περιποιήσεων ὑπὸ τοῦ κ. Ὀλλιβιέ, ὁ ὁποῖος ἤθελε νὰ τὸν κρατήσῃ. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ μικρὸς ἐξεδήλωσε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐπιστρέψῃ, διὰ νὰ ἐπανεύρῃ τὸν πατέρα του, ὁ κυβερνήτης ἐπερίμενεν ἕως νὰ φθάσουν τὰ γαλλικὰ στρατεύματα τῆς Ἀλγερίας, καὶ τότε μόνον ἐνεπιστεύθη τὸν μικρὸν εἰς ἕνα ὑπασπιστὴν τοῦ στρατηγοῦ Δρύδ, ὁ ὁποῖος προθύμως ἀνέλαβε τὴν προστασίαν του. Οὕτως ὁ Λουλοὺ ἀπεβιβάσθη εἰς τὴν ξηρὰν καὶ ἔζη τὴν ζωὴν τοῦ στρατοπέδου, διαμένων εἰς μίαν σκηνήν, τὴν ὁποίαν τῷ παρεχώρησεν ὁ φίλος του ἀξιωματικός.

Ἐννοεῖται, ὅτι μόλις ἐλευθερώθη τὸ Προξενεῖον καὶ ἐπανῆλθεν ὀλίγον ἡ ἀσφάλεια εἰς τὴν πόλιν, χάρις εἰς τὴν παρουσίαν τῶν Γάλλων στρατιωτῶν, ὁ Τζούλης, πληροφορηθεὶς περὶ τῆς διαμονῆς τοῦ Λουλοὺ εἰς τὸ στρατόπεδον, ἔσπευσε νὰ τὸν ἀναμώσῃ.

«Τὸ ἄγημα ἀπεβιβάσθη ἐγκαίρως διὰ νὰ σώσῃ τὸ Προξενεῖον...» (Σελ. 335, στ. β')

Ὁ Λουλοὺ ἐζήτησε τότε τὴν ἄδειαν νὰ συμμερισθῇ μὲ τὸν Τζούλην τὴν σκηνὴν καὶ τὴν *κουραμάναν* του, ἡ δὲ ἄδεια τῷ ἐδόθη προθύμως. Ὅλοι εἰς τὸ στρατόπεδον, ἀπὸ τοῦ τελευταίου στρατιώτου μέχρι τοῦ στρατηγοῦ, ἐγνώριζαν καὶ ἀγαποῦσαν τὸ καλὸ παιδί, τοῦ ὁποίου ταχέως διεδόθη ἡ ἱστορία.

(*Ἕπεται συνέχεια*)

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΡΒΕΛΙΝ ΚΑΤΑ ΠΛΟΚ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 325)

Ὁ Ἐρβελίν, ἐξελθὼν ἀπὸ τὸν βάλτον, ἐπλησίασε.

Φρικῶδες θέαμα! Ὁ Κατεργάρης ἠγωνία, ἐξεψυχοῦσε, μὲ τὸν λαιμὸν εἰς τὰ δόντια τοῦ Δράκου, ὁ ὁποῖος ἐγρύλλιζεν ἀγρίως, μὴ ἐννοῶν νὰ φάγῃ τὸ θῦμά του.

Ὁ Ἐρβελὶν τοῦ τὸν ἀπέσπασε μὲ κόπον. Ἀλλ' ἦτο ἀργά. Ὁ Κατεργάρης εἶχεν ἐκπνεύσῃ.

Ἐλκυσθέντες ἀπὸ τοὺς πυροβολισμοὺς, δύο δασοφύλακες προσέτρεξαν.

Ὁ ἀστυνομικὸς τοὺς ἐφανέρωσε ποῖος ἦτο καὶ τοὺς διηγήθη τὰ διατρέξαντα. Τῷ ἔδειξαν τὸν δρόμον ἑνὸς οἰκίσκου, μέσα εἰς τὸ δάσος, ὅπου θὰ εὕρισκε καλὴν φωτιὰν νὰ ζεσταθῇ καὶ φορέματα νὰ ἀλλάξῃ.

«Ὁ σωφὲρ ἐπῆρε τὰ δύο τηλεγραφήματα...»

Μετὰ τοῦτο οἱ φύλακες κατεδίωξαν τὸν Γατομύτην, ἀλλὰ ματαίως· εἶχεν ἀπομακρυνθῆ πολὺ τρέχων, καὶ κατώρθωσε νὰ διαφύγῃ. Ὀδηγηθέντες ἀπὸ τὰ θρηνώνη οὐρλιάσματα τοῦ Πιερρότου, οἱ φύλακες ἦλθαν εἰς τὸν δρόμον τὸν δυστυχῆ σκύλλον, ἐξηπλωμένον μὲ τὸ πλευρὸν κ' αἱματωμένον. Ἐξήτασαν τὸ τραῦμά του· δὲν ἦτο πολὺ βαρύ. Ὁ ἕνας φύλαξ τὸν ἐφορτώθη εἰς τὸν ὦμον καὶ τὸν ἐπανέφερεν εἰς τὴν ὄχθην τοῦ βάλτου. Ὁ ἄλλος ἀνεχώρησεν εἰς Ραμπουγιέ, διὰ νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν Ἀστυνομίαν. Πρὸς τὸ ἑσπέρας, ἐφόρτωσαν εἰς ἓν ἁμάξι τὸ πτῶμα τοῦ Κατεργάρη.

«Διὰ νὰ μεταμορφώνεται ἀκόμη καὶ εἰς ἀράχνην...» (Σελ. 336, στ. β')

Ἔτσι ἡ συμμορία Πλὸκ ἐλίγον κατ' ὀλίγον ἐμαδοῦσε.

Εἰς τὴν ἐπιστροφήν, οἱ σκύλοι δὲν ἐταξείδευσαν εἰς τὸ εἰδικὸν βαγόνι τῶν ζώων, ἀλλὰ μαζὶ μὲ τὸν κύριόν των, ὁ ὁποῖος, μεθ' ὅλας τὰς συγκινήσεις τῆς δραματικῆς ἐκείνης ἡμέρας, δὲν ἐλησμόνησε νὰ παραλάβῃ καὶ τὰ ὀκτὼ φάρια ποὺ εἶχε πιάσῃ εἰς τὸν βάλτον.

Κ' ἐχαϊδευε μὲ ἀγάπην τοὺς δύο σκύλους ποὺ τοῦ ἔσωσαν τὴν ζωήν.

—Μὴ φοβᾶσαι κ' ἐγὼ θὰ σὲ γιατρέψω, ἔλεγε εἰς τὸν πληγωμένον Πιερρότον. Ὅσο γιὰ σένα, γενναῖέ μου Δράκε, ἐτελείωσε! τώρα εἴμεθα ἑνωμένοι καὶ εἰς τὴν ζωὴν καὶ εἰς τὸν θάνατον!

16. — "Ἕνας ἀνεψιὸς ποὺ θέλει νὰ κληρονομήσῃ.

Ἐνθυμεῖσθε ἴσως, ὅτι ὁ Ἐρβελίν, ὁ ὁποῖος εἶχε διαφόρων εἰδῶν ἐνδυμασίας, διὰ νὰ μεταμορφώνεται κατὰ βούλησιν, ἀκόμη καὶ εἰς ἀράχνην,—διετήρει καὶ τὴν στολὴν τοῦ τηλεγραφικοῦ διανομέως, τὴν ὁποίαν πολλάκις εἶχε χρησιμοποιήσῃ ἀφότου ἔγεινεν ἀστυνομικός. Τὴν νύκτα τῆς 4 Δεκεμβρίου τὴν ἐφόρεσε καὶ πάλιν.

Ἡ ἀστυνομία εἶχε πληροφορηθῆ, ὅτι εἰς ἕνα κρυφὸ χαρτοπαικτεῖον τῆς λεωφόρου τοῦ Δάσους τῆς Βουλώνης, ἐμαζεύοντο διάφοροι κατεργαραῖοι καὶ ἔκλεβαν εἰς τὸ παιγνίδι τοὺς ἁπλουστέρους, Ἀλλὰ μὲ ὅλην της τὴν ἐπαγρύπνησιν, ἡ ἀστυνομία δὲν κατώρθωσε νὰ πιάσῃ κανένα. Οἱ παῖκται, εἰδοποιούμενοι, ἐγίνοντο ἄφαντοι τὴν τελευταίαν στιγμήν.

Εἰς τὰς δύο λοιπόν, ἐκείνην τὴν νύκτα, ὁ ψευδο-διανομεὺς εὑρίσκετο εἰς τὸ ἄκρον τῆς λεωφόρου τοῦ Δάσους τῆς Βουλώνης, πλησίον τῆς πύλης Δωφίν. Ἔκαμνε δυνατὸν κρῦο καὶ ἡ ὁμίχλη ἦτο τόσον πυκνή, ὥστε εἰς ἀπόστασιν μεγαλητέραν τῶν εἴκοσι μέτρων, δὲν ἔβλεπε κανεὶς τίποτε.

Ὁ Ἐρβελὶν ἐβεβαιώθη, ὅτι εἰς τὸ ὑποπτον σπίτι δὲν ἐγίνετο παιγνίδι ἐκείνην τὴν νύκτα. Δυσηρεστημένος ποὺ ἐκοπίασεν ἄδικα μὲ τέτοιον καιρόν, ἐπέστρεφε πρὸς τὴν πλατεῖαν τοῦ Ἀστέρος, μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ ὑπάγῃ κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ σπίτι του, ὅταν ἤκουσε τὸν ρόγχον τῆς μηχανῆς ἑνὸς αὐτοκινήτου, τὸ ὁποῖον κατήρχετο διὰ τῆς λεωφόρου πρὸς τὸ Δάσος. Δὲν τὸ ἔβλεπεν ἀκόμη, ἐξ αἰτίας τῆς ὁμίχλης· ἀλλὰ μετ' ὀλίγον τὸ εἶδε καλὰ νὰ στρίβῃ εἰς τὴν ὁδὸν Περγκολέζε.

Ἓν αὐτοκίνητον, ἐπιστρέφον εἰς τὰς δύο μετὰ τὰ μεσάνυκτα, εἰς τὴν ἀριστοκρατικὴν ἐκείνην συνοικίαν, δὲν ἦτο τίποτε ἔκτακτον.

Ἐξαφνα ὅμως ὁ κρότος τῆς μηχανῆς ἔπαυσε· τὸ αὐτοκίνητον εἶχε σταματήσῃ εἰς τὴν γωνίαν τῆς ὁδοῦ Ἀλβ, ἐμπρὸς εἰς ἕνα περίπτερον, τὸ ὁποῖον εἶχε πρὸ αὐτοῦ κῆπον μὲ ὑψηλὰ δένδρα. Ὁ Ἐρβελὶν ἐκρύφθη μίαν στιγμὴν ἐκεῖ—κάπου. Μία λεπτομέρεια τοῦ ἔκαμεν ἀμέσως ἐντύπωσιν: τὸ αὐτοκίνητον εἶχε τὰ φανάρια του σβυστά.

«Ἔχεις τύχη, καλέ μου ἄνθρωπε, ἐσυλλογίσθη ὁ Ἐρβελίν, ποὺ δὲν σᾶ πάντησε κανένας ἀστυφύλαξ».

Ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου, ἀπέναντι τοῦ αὐτοκινήτου, ἕνα φανάρι τοῦ γκαζιοῦ ἔριπτεν ὠχρὸν φῶς, μέσα εἰς τὸ σύννεφον τῆς ὁμίχλης ποὺ τὸ περιέβαλλε.

«Γιατὶ νὰ στέκεται ἐδῶ, τέτοια ὥρα, αὐτὸ τάμάξι; ἀπορεῦσεν ὁ Ἐρβελίν· γιατὶ δὲν τὸ πηγαίνουν στὴν ἀποθήκη του;»

Ἡ περιέργεια τοῦ ἀστυνομικοῦ ἐξηγέρθη.

Τὸ αὐτοκίνητον λοιπὸν δὲν εἶχε κάποιον ποὺ ἐγυρίζεν εἰς τὸ σπίτι του, ἀλλὰ ποὺ ἐπήγαινε νὰ κάμῃ ἐπίσκεψιν. Καὶ τὸν ἐπερίμενεν ἐκεῖ-ἔξω.

(Ἕπεται συνέχεια).

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

α'.) Παίγνιον

Ἐσταλὴν ὑπὸ τοῦ Φάωνος

Α	Α	Α	Α
ΝΙ	ΑΙ	ΓΙ	ΣΙ
ΑΥ	ΜΑ	ΓΕΡ	ΓΑΛ
ΒΕΛ	ΟΝ	ΡΩΣ	ΣΤΡΙ

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ συλλαβαὶ αὗται, ὥστε νὰ σχηματισθοῦν πέντε ἐκ τῶν ἐμπελέμων Κρατῶν τῆς Εὐρώπης.

β'.) Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

Γρῖφος

Ἐσταλὴν ὑπὸ τῆς Φράουλας

ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Δήλωσις: Αἱ λύσεις—ὁσωνδήποτε ζητημάτων τοῦ αὐτοῦ φυλλαδίου,—συνοδεύονται ὑπὸ ἑνὸς μόνον δικαλέπτου γραμματοσήμου.

Λύσεις τοῦ 45ου φύλλου

α'.) Κιλαΐς, Ἀδέρωφ, Ψαρά, Δόξα, Βέλος, Νίκη.—β'.) Ὁ λύκος, ἡ αἴξ, ἡ ὕαινα, ὁ ἵππος, εἶνε ζῶα.—γ'.) Les jours se suivent, mais ne se ressemblent pas.

ΔΕΚΑΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΣ ΕΓΓΡΑΦΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΚΑΙ ΑΓΟΡΑΣΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΠΛΑΣΙΝ ΤΟΥ 1915

ΞΕΣΠΑΘΩΜΑ *ἀνομάζομεν εἰς τὸν κύκλον μας, τὴν διὰ τῶν ἐνεργειῶν τῶν φίλων μας ἐγγραφὴν νέων συνδρομητῶν ἢ ἀγοραστῶν. Τὸ Ξεσπάθωμα ἔχει σκοπὸν ἀφ' ἑνὸς τὴν* ***ἐξάπλωσιν*** *τῆς «Διαπλάσεως» καὶ ἑπομένως τὴν δι' αὐτῆς μόρφωσιν ὅσῳ τὸ δυνατὸν μεγαλειτέρου ἀριθμοῦ Ἑλληνοπαίδων· ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν πόρων καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς κυρίως ἐξηρτημένην* ***βελτίωσιν*** *τοῦ περιοδικοῦ. Τοιοῦτον τὸ Ξεσπάθωμα, οἱ φίλοι μας τὸ ἀντιλαμβάνονται πάντοτε ὡς* ***καθῆκον.***

Ἀλλὰ τοῦ καθήκοντος τούτου ἡ ἐπιλήψεως ἐπιβάλλεται προπτίστως φέτος, ***διότι ἕνεκα τῶν δεινῶν περιστάσεων,*** *τοῦ πολέμου, τῶν ἀποκλεισμῶν, τὸ περιοδικό μας, ὡς σᾶς ἐξήγησα καὶ εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, ἐστερήθη τοῦ ἡμίσεως σχεδὸν τῶν συνδρομητῶν του. Ἐλπίζω ὅθεν, ὅτι ἀνεξαρτήτως τιμῶν καὶ ἀμοιβῶν, εἰς τὸν παρόντα διαγωνισμὸν θὰ λάβουν μέρος περισσότεροι καὶ μὲ πολὺ μεγαλείτερον ζῆλον ἀπὸ κάθε ἄλλην φοράν.*

Οἱ διατεθειμένοι νὰ ξεσπαθώσουν,—καὶ ποῖος φίλος τῆς «Διαπλάσεως» δὲν εἶνε;—ἂς ἀναγνώσουν πρῶτα μὲ προσοχὴν τοὺς κατωτέρω ὅρους καὶ ἂς ἀρχίσουν εὐθύς, ***ἀπὸ σήμερον,*** *τὰς ἐνεργείας των.*

δ

ΟΙ ΟΡΟΙ ΤΟΥ 15ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ

Α'.—Ὁ διαγωνισμὸς τοῦ Ξεσπαθώματος εἶνε ἐτήσιος· θὰ λήξῃ τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1915 καὶ θὰ περιλάβῃ ὅλους ὅσοι μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης θὰ ἔχουν πωλήσῃ φυλλάδια τοῦ 37ου ἔτους, ἢ ἐγγράψῃ ***νέους*** συνδρομητὰς ἐτησίους, ἑξαμήνους ἢ τριμήνους.

Β'.—Οἱ ἐγγράφοντες ***νέους*** συνδρομητὰς θὰ λογαριάζωνται ὡς διαθέσαντες τόσα φυλλάδια, ὅσα θὰ σταλοῦν ἐν ὅλῳ πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτῶν ἐγγραφέντας συνδρομητὰς μέχρι τῆς λήξεως τῆς συνδρομῆς των. (Δηλαδὴ ὁ ἐγγράφων ἐτήσιον συνδρομητήν, ὑποτίθεται ὅτι ἐπώλησε 52 φύλλα, ὁ ἐγγράφων ἑξάμηνον, 26 φύλλα, ὁ ἐγγράφων τρίμηνον, 13 φύλλα, δύο συνδρομητὰς ἐτησίους, 104 φύλλα, κτλ.) Ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ τὰ βραβεῖα θὰ ἀπονεμηθοῦν, ὡς ἑξῆς:

Βραβεῖον Πρώτης Τάξεως

Τὸ βραβεῖον τοῦτο θὰ ἀπονεμηθῇ πρὸς πάντας ὅσοι μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1915 θὰ ἔχουν διαθέσῃ (εἴτε μὲ ἀγοραστὰς, εἴτε μὲ συνδρομητὰς, εἴτε καὶ μὲ τὰ δύο), 530 *φύλλα καὶ ἄνω,* δηλαδὴ φύλλα ἀναλογοῦντα πρὸς ἐτησίας συνδρομὰς περισσοτέρας τῶν δέκα. Ὅλων τούτων θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν «Διάπλασιν» ἡ εἰκών, ὁ δὲ διαθέσας τὰ περισσότερα φύλλα θ' ἀνακηρυχθῇ *Κορυφαῖος,* καὶ ἡ εἰκών του θὰ δημοσιευθῇ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ συμπλέγματος τῶν ἄλλων εἰς μεγαλήτερον σχῆμα. Ἐὰν εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τοῦτον λάβουν μέρος καὶ Μικροὶ Σύλλογοι ἢ ὁμάδες συνδρομητῶν ἀπὸ κοινοῦ ἐνεργούντων, τότε θὰ ἀνακηρυχθῇ γωρὶς τὰ καὶ *Κορυφαῖος τῶν Ὁμάδων*).

Εἰς τοὺς τυχόντας πρώτης τάξεως Βραβείου, πλὴν τῆς δημοσιεύσεως τῶν εἰκόνων των, θὰ σταλοῦν *ἓξ ὅλῳ* βιβλία ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ γραφείου μου ἐκδεδομένων κατ' ἐκλογὴν τοῦ βραβευθέντος· (ἤτοι μόνον τόμοι Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης, ἢ συνδρομὴ Διαπλάσεως τοῦ ἐπιόντος ἔτους, ἀλλὰ *τίποτε ἄλλο* ἐκτὸς αὐτῶν). Ἡ ἀξία τῶν βιβλίων τούτων θὰ εἶνε ἀνάλογος πρὸς τὸ ποσὸν τῶν φύλλων, τὰ ὁποῖα διέθεσεν ἕκαστος. Καὶ ὁ μὲν Κορυφαῖος θὰ ὑπολογίσῃ 30 *λεπτὰ δι' ἑκάστην δεκάδα φύλλων,* οἱ δὲ λοιποὶ τῆς τάξεως ταύτης *λεπτὰ 25.* Παραδείγματος χάριν, ὁ διαθέσας 1500 φύλλα, ἂν εἶνε Κορυφαῖος, θὰ παραγγείλῃ βιβλία ἀξίας φράγκων 45 (150×30) ἂν δὲ εἶνε ἀπὸ τοὺς ἄλλους, φρ. 37,50 (150×25). Ἴδε καὶ τὴν κατωτέρω *Σπουδαίαν Δήλωσιν.*

Βραβεῖον Δευτέρας Τάξεως

Ἡ τάξις αὕτη θὰ περιλάβῃ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1915, θὰ ἔχουν διαθέσῃ *ἀπὸ 52 ἕως 520 φύλλα,* δηλαδὴ φύλλα ἀναλογοῦντα πρὸς μίαν ἕως δέκα συνδρομάς.

Ἐκ τούτων θὰ βραβευθοῦν, καὶ θὰ δημοσιευθῇ ἡ εἰκών των, οἱ *εἰκοσιπέντε πρῶτοι,* κατὰ σειράν, οἱ ὁποῖοι θὰ ἔχουν διαθέσῃ τὰ περισσότερα. Ἐὰν δὲ συμπέσῃ ὁ εἰκοστὸς πέμπτος νὰ ἔχῃ διαθέσῃ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν φύλλων μ' ἕνα ἢ περισσοτέρους ἐκ τῶν ἑπομένων, τότε θὰ συμπεριληφθοῦν καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ Δεύτερον βραβεῖον καὶ θὰ δημοσιευθῇ ἡ εἰκών καὶ *ὅλων τούτων,* ὁσονδήποτε καὶ ἂν εἶνε.

Καὶ πρὸς τούτοις θὰ σταλοῦν βιβλία κατ' ἐκλογὴν των, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ γραφείου μου ἐκδεδομένων, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν, ὅτι ὁ μὲν πρῶτος τῆς τάξεως θὰ ὑπολογίσῃ *25 λεπτὰ δι' ἑκάστην δεκάδα φύλλων,* οἱ δὲ ἄλλοι *λεπτὰ 20.* Ἴδε καὶ τὴν κατωτέρω *Σπουδαίαν Δήλωσιν.*

Ἔπαινος

Ἔπαινος θὰ ἀπονεμηθῇ πρὸς πάντας τοὺς λοιπούς, καὶ θὰ τοῖς σταλοῦν ὡς δῶρον βιβλία κατ' ἐκλογήν των, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ γραφείου μου ἐκδεδομένων, ἀξίας *15 λεπτῶν δι' ἑκάστην δεκάδα φύλλων.*

Σπουδαία Δήλωσις:

Τὰ ἀνωτέρω βραβεῖα ἰσχύουν μόνον διὰ τοὺς ἐγγράφοντας συνδρομητάς, Οἱ Πράκτορες, ἤτοι οἱ διαθέτοντες φύλλα εἰς ἀγοραστάς, λαμβάνουν μόνον τὰ $^{4}/_{5}$ τοῦ βραβείου, διότι αὐτοὶ πωλοῦν φύλλα ὀχι πρὸς 20, ἀλλὰ μόνον πρὸς 10 ἢ 15 λεπτά. (Παραδείγματος χάριν, ἂν ὁ Κορυφαῖος ὁ διαθέσας 1500 φύλλα, διέθεσε τὰ 500 εἰς συνδρομητὰς καὶ τὰ 1000 εἰς ἀγοραστάς, δὲν θὰ λάβῃ βιβλία ἀξίας 45 φρ. ἀλλὰ μόνον 35,—ἤτοι φρ. 15 διὰ τὰ 500 φύλλα τῶν συνδρομητῶν καὶ 20 φρ. διὰ τὰ 1000 φύλλα τῶν ἀγοραστῶν·—ἂν δὲ διέθεσε καὶ τὰ 1500 φύλλα εἰς ἀγοραστάς, θὰ λάβῃ βιβλία 30 φρ. μόνον. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ δι' ὅλους τοὺς ἄλλους, βραβευθέντας ἢ ἐπαινεθέντας).

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙ' ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

1.—Ἐκτὸς τῶν ἐτησίων συνδρομητῶν, δύναται τις νὰ ἐγγράψῃ καὶ ἑξαμήνους (ἀντὶ δρ. 4,50 διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν, καὶ φρ. γρ. 5,50 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν), καθὼς καὶ συνδρομητὰς τριμήνους (ἀντὶ δρ. 2,50 διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ φράγκων 3 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν). Πᾶσα παραγγελία πρέπει νὰ συνοδεύεται *ἀπαραιτήτως ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου.*

2.—Ἐφ' ὅσον ἐγγράφει τις συνδρομητὰς, πρέπει νὰ στέλλῃ ἑκάστοτε τὰς διευθύνσεις των καὶ τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς των ***ἄνευ ἀναβολῆς,*** χωρὶς θηλαδὴ νὰ περιμένῃ νὰ ἐγγράψῃ καὶ ἄλλους, διὰ νὰ τοὺς στείλῃ ὅλους μαζί.

3.—Ἔγγραφὴ νέου συνδρομητοῦ, διὰ νὰ λογαριασθῇ ὡς ξεσπάθωμα, ***πρέπει ὁ ἐγγράφων αὐτὸν νὰ ἔχῃ ἤδη πληρώσῃ τὴν συνδρομήν του διὰ τὸ ἴδιον ἔτος.*** Δὲν εἶνε ὅμως ἀνάγκη νὰ ἔχῃ καὶ ψευδώνυμον.

4.—Αἱ ἐγγραφαὶ τῶν ἀπόρων λογαριάζονται εἰς τὸ Ξεσπάθωμα. Ἐπίσης θεωρεῖται ὡς ξεσπάθωμα τοῦ ***ἐμβάζοντος τὸ ἀντίτιμον συνδρομητοῦ*** καὶ ἡ ἐντὸς τοῦ ἰδίου ἔτους ἀνανέωσις τριμήνου ἢ ἑξαμήνου συνδρομῆς νέου συνδρομητοῦ, ἐγγραφέντος τὸ πρῶτον εἴτε ὑπ' αὐτοῦ εἴτε ὑπ' ἄλλου. (Ἡ ἀπ' εὐθείας ὅμως ἀνανέωσις τῶν τριμήνων καὶ ἑξαμήνων δὲν λογαριάζεται εἰς τὸ ξεσπάθωμα).

5.—Εἰς τὰς κληρώσεις τῶν Δώρων τῆς Διαπλάσεως θὰ λάβουν μέρος καὶ οἱ νέοι συνδρομηταί, οἱ ἐγγραφόμενοι διὰ τοῦ Ξεσπαθώματος, κατὰ *φοῦς ὅρους* τοῦ *Λαχείου.*

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙΑ ΠΡΑΚΤΟΡΑΣ

1.—Πράκτωρ τῆς «Διαπλάσεως» δύναται νὰ γίνῃ πᾶς συνδρομητής, ἀναλαμβάνων πώλησιν φυλλαδίων, ἤτοι εὑρίσκων ἀγοραστάς.

2.—Ἕκαστον φύλλον τιμᾶται διὰ τοὺς ἀγοραστὰς τῶν Πρακτόρων 10 λεπτὰ εἰς τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ 15 λεπτὰ εἰς τὸ Ἐξωτερικόν.

3.—Τὰ φύλλα στέλλονται πρὸς τοὺς Πράκτορας, οἱ ὁποῖοι φροντίζουν νὰ εἰσπράττουν τὸ ἀντίτιμον καὶ νὰ μοῦ τὸ στέλλουν. Φύλλον ἀπ' εὐθείας πρὸς ἀγοραστὴν δὲν στέλλεται.

4.—Ὁ ἀγοραστὴς ***οὐδὲν δικαίωμα συνδρομητοῦ χαίρει.*** Οὔτε ψευδώνυμον δηλαδὴ εἰσπορεῖ νὰ ἔχῃ ἐπὶ πληρωμῇ, οὔτε εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς νὰ λαμβάνῃ μέρος δωρεάν, οὔτε εἰς τὰς κληρώσεις τῶν Δώρων καὶ εἰς τὰ ἄλλα προνόμια νὰ συμμετέχῃ.

5.—Χάριν εὐκολίας, στέλλω πρὸς τοὺς Πράκτορας *ἐπὶ πιστώσει* φύλλα ἑνὸς μόνον μηνός. Ἀλλ' ἂν εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς δὲν μοῦ στείλουν τὸ ἀντίτιμον, παύω τὴν περαιτέρω ἀποστολὴν *ἄνευ εἰδοποιήσεως,* καὶ οὔτε τοὺς συμπεριλαμβάνω εἰς τὸν Διαγωνισμὸν ἂν δὲν ἐξοφλήσουν τὸ χρέος των, μὲ τὸ δικαίωμα νὰ δημοσιεύσω καὶ τὰ ὀνόματά των.— Ἡ πίστωσις τοῦ μηνὸς ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς σχετικῆς παραγγελίας των. Δηλαδή, ἂν ζητήσουν *προηγούμενα* φύλλα διὰ τοὺς ἀγοραστάς των, ὀφείλουν νὰ ἐμβάσουν μαζὶ μὲ τὴν παραγγελίαν καὶ τὸ ἀντίτιμον, ἄλλως δὲν στέλλονται.

Κανὼν Γενικός:—Ἀπαγορεύεται πᾶσα μεταβίβασις καὶ μεταγραφὴ Ξεσπαθώματος. Αἰτήσεις συνδρομητῶν ἢ Συλλόγων περὶ μεταγραφῆς Ξεσπαθώματος, γενομένου ὑπ' ἄλλου οἱουδήποτε καὶ ἐγγραφέντος ἤδη εἰς τὰ βιβλία μας ἐπ' ὀνόματί του, οὐδόλως λαμβάνονται ὑπ' ὄψει. Οἱ ἐγγράφοντες ἑπομένως συνδρομητὰς ἐν ὀνόματι Συλλόγου, ὀφείλουν νὰ τὸ δηλώνουν ἑκάστοτε, συγχρόνως μὲ τὴν παραγγελίαν των.

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΤΟ ΦΑΣΜΑ ΤΗΣ ΠΕΙΝΗΣ

Βράδυ - βράδυ ἐνῷ ἐκαθήμεθα ἔξω, ὅπως συμβαίνει τὰς νύκτας τὰς καλοκαιρινάς, τρεῖς ἄνθρωποι σκιωτοί, ἐστάθησαν ἔξω ἀπὸ τὴν θύραν μας. Εἴδαμεν τὸν ἕνα νὰ πλησιάσῃ πρὸς τὴν μητέρα μου, ἡ ὁποία ἐκάθητο εἰς τὸ παράθυρον καὶ ὕστερα πρὸς ἡμᾶς: Ἐσταθῆ ὀλίγον μακρύτερα.

«— Κύριε, μὴ μὲ βλέπετε ἔτσι.... Δὲν εἶμαι κακὸς ἄνθρωπος... Κύριε.... θὰ μὲ σώσετε.

«— Μὰ γιατί; Τί σοῦ συμβαίνει;

«— Δὲν ἔχομε ψωμί... Πεινᾶνε τὰ παιδιά μου.... Τώρα τόσες μέρες δὲν ἔχω δουλειά...»

Ὅσον καὶ ἂν προσεπάθησε νὰ κρυφθῇ, ἐγὼ τὸν εἶδα εἰς τὸ φῶς. Τὸ πρόσωπόν του μαῦρον, τὰ μάτια του ἄγρια, ἐφοροῦσε μόνον ὑποκάμισον, παντελόνι κίτρινον καὶ ζουνάρι ἐρυθρόν. Δι' ἀλήτην θὰ τὸν ἐξελάμβανε κανείς. Ἤκουσα τὴν φωνήν του καὶ τὸν παλμὸν της εἰς τὰς διακοπάς της, ἐνόμιζα ὅτι βογγοῦν μέσα ἀπὸ τὸ στῆθός του κύματα καὶ τὴν ἔσπρωχναν αὐτά.... Εἶδα, ἄκουσα, ἐγνώρισα. Κάτι τοῦ ἐδώσαμε· ἔφυγεν. Ἀνεστέναξεν — ἀλλ' ὄχι τὸν συνήθη ἀναστεναγμόν· ἀναστεναγμὸν πνιγμοῦ. Δὲν ἤθελε ν' ἀναστενάξῃ.... Ἔπρεπεν ἀλλέως νὰ φύγῃ ἡ ὀδύνη καὶ ὁ πόνος. Ὦ, εἶναι ὁ ἄνθρωπος τὴν στιγμὴν αὐτήν, τῆς ἡρωϊκωτέρας, τῆς γιγαντοδεστέρας πάλης. Νὰ ἐβλέπατε τὸ βῆμά του, ὅταν ἤρχετο πρὸς ἡμᾶς, ὅταν ἤρχετο πρὸς τὸ φῶς. Νὰ ἠκούατε τὴν φωνήν του ἰκετεύουσαν, ζητοῦσαν ἐκ δευτέρου.. Καλύτερα νὰ μὴ τὴν ἠκούατε.

Ἀπεμακρύνθη μὲ τοὺς ἄλλους· ἀμίλητοι καὶ οἱ τρεῖς. Ποῦ; Ἀτενίσατε! Θὰ ἴδετε ὀφίκη, χώματα, λείψανα, ὀστᾶ ἐν συφορμῷ. Μικρὸς λύχνος θὰ λάμπῃ ὅπως καυδήλα νεκρικὴ εἰς τὸ μάρμαρον τάφου. Μία λέξις ἀκούεται, ἡ ὁποία πληγώνει, αἱματώνει, ὀργώνει τὴν καρδιά: «Πεινῶ!»

Δὲν θὰ γίνωμεν ἡμεῖς οἱ κριταὶ τοῦ νοῦ, οἱ ὑπολογισταὶ τῆς τύχης ἑνὸς ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἀποφασίζει νὰ ἐπαιτήσῃ! Νὰ ἠσθάνεσθε ὅ,τι αἰσθάνεται ἄνθρωπος εὐρισκόμενος εἰς τὴν θέσιν αὐτήν. Σᾶς φαίνεται εὔκολον; Δὲν εἶναι! Δώσατε! Ὁ πολεμιστὴς ἔπεσε πρὸ τῶν ἐπάλξεων! Μὴν ἐξετάσετε τίποτε. Μία παλάμη ἁπλώνεται ἀνοικτὴ ἐμπρός σας. Γεμίσατέ την! Δὲν εἴδατε καὶ δὲν ἠξεύρετε. Δὲν ἐτύχατε ποτὲ εἰς τὴν θέσιν αὐτὴν καὶ δὲν ξεύρετε. Ἐγὼ εἶδα καὶ ἐγνώρισα....

Τέλλος Ἄγρας.

ΤΗΛΕΠΑΘΕΙΑ

—Μί, si, sol.

Σ' αὐτοὺς τοὺς ἤχους ὅλοι ξυπνήσαμε ἀπὸ τὴν τακτικήν μας 'ς αὐτὴν τὴν ὥραν ρέμβην, κυττάζοντας ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. Θ'ἄλεγας γιὰ νὰ μετρηθοῦμε μὴ λείπῃ κανείς. Ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἔλειπε... Ποῖος κτύπησε λοιπὸν τὴν κιθάρα;—Μὴ νεράϊδες;—Μὴ ξωτικά;—Ὄχι, εἶπα ἐγώ, ποῦ ἔχω διαβάσει καὶ τὰ «Ἄγνωστα ψυχικὰ φαινόμενα,» ὄχι εἶνε Τηλεπάθεια· καὶ εὐθὺς σημείωσα τὴν ὥρα 'ς ἕνα χαρτί.

Πέρασ' ἐκεῖν' ἡ μέρα, μαζὶ μ' αὐτὴν πολλὲς ἄλλες, ἀλλὰ οὔτε τηλεγράφημα, οὔτε καμμιὰ ἄλλη εἴδησις.

Κάθουμαι στὴν κάμαρα ἀντίκρυ στὴν κιθάρα καὶ διαβάζω. Ὁ ἀέρας, φυσῶντας ἀπ' τὸ μισοανοιχτὸ παράθυρο, ποῦνε πλάϊ στὴν κιθάρα, κουνεῖ μιὰ χορδή της, ποῦ περισσεύει καὶ κρέμεται.

Ἡ γάτα, ποῦ κάθονταν στὰ γόνατά μου, βλέποντας τὴ χορδὴ νὰ κουνιέται, πηδᾷ καὶ τρέχει νὰ παίξῃ μ' αὐτή. Ἡ ἄκρια ὅμως τοῦ ποδιοῦ της κτυπᾷ τὰς τεταμένας χορδὰς τῆς κιθάρας, καὶ βγάζει πάλι τοὺς ἴδιους ἤχους:

—Sol, mi, si.

Διδυμαῖος.

ΗΜΕΡΑ

Ἕνα - ἕνα σβύνουνε
τ' οὐρανοῦ τ' ἀστέρια,
ἕως ὅτου χάνονται
ὅλ' ἀπ' τὰ αἰθέρια.

Στὰ κλαδιὰ τῆς λεύκας μας,
τὸ κρυμμένο ἀηδόνι,
τὸ τραγοῦδι του ἄρχισε:
Ἡ αὐγὴ σιμώνει.

Καὶ στοὺς δρόμους ποῦ ἤτανε
πρῶτα ἐρημωμένοι,
τώρα κάποιος ἄνθρωπος
ποῦ καὶ ποῦ διαβαίνει.

Τὰ οὐράνια ρόδινο
χρῶμα τὰ στολίζει,
τὸ λουλοῦδι ἀνοιξε
κ' εὐωδιὰ ἀκορπίζει.

Ὁ ἑαυθὸς ὁ ἥλιος μας
τώρα θὰ προβάλῃ.
Φεύγ' ἡ νύχτα, χάνεται
φθαν' ἡ μέρα πάλι!..

Ἑλληνικὸν Ἰδεῶδες.

ΑΠ' ΤΟ ΧΩΡΙΟ

Μέσα 'ς τὴν ἡσυχία τοῦ θλιβεροῦ δειλινοῦ, ἀκούγεται, σὰν μονότονο καὶ θλιβερὸ τραγοῦδι, τὸ νερὸ τῆς βρεμματιᾶς, ποῦ τρέχει ἀκούραστα καὶ ρυθμικά, καὶ χύνεται μὲ ἁρμονία ἀπὸ τὸν ἕνα βράχο στὸν ἄλλον.

Τὰ γέρικα πλατάνια ρίχνουν τὸν βαρύ καὶ μελαγχολικὸ ἴσκιο τους, καὶ νοιώθουν κάποια εὐχαρίστησι σὰν τάγέρι ἀπαλοχαϊδεύει τὰ φύλλα τους....

Κυπαρίσσια ὑπερήφανα καὶ μελαγχολικά, γέροντες, μὲ μεγαλοπρέπεια τῆς κορυφές τους καὶ ψιθυρίζουν μὲ τ' ἄλλα δένδρα λόγια γλυκά....

Μενεξεδένια καὶ τριανταφυλλιὰ χρώματα βάφουν τὸν οὐρανὸ στὴ δύσι, καὶ σύννεφα ὁλόχρυσα ρίχνουν παρίξενες καβαδιές σκιὲς στὰ γύρω βουνά.

Ἡ Νύχτα ἁπλώνει σιγὰ - σιγὰ τὸν μαῦρο καὶ μυστηριῶδη μανδύα της, καὶ τ' ἀστέρια ἀρχίζουν νὰ τρεμοοβύνουν στὸν κατακάθαρο οὐρανό.

Ἡ Φύσις ἤρεμη ἀπολαμβάνει μὲ ἡδονὴν τὸ ἀργυρὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ ποῦ χύνεται μὲ χάρι ἀφθαστη, καὶ ἀργυρώνει τὸ μαγευτικὸ Πήλιο, τὴν ἡσυχη θάλασσα ποῦ λάμπει σὰν καθρέπτης, καὶ τὰ γύρω πανύψηλα βουνά, ποῦ τὰ πολὺ μακρινὰ φαίνονται σὰν νὰ εἶναι σκεπασμένα μὲ ἀραχνοῦφαντο πέπλο.

Τὰ μάτια ξεκουράζονται ἀπ' τῆς ματαιότητες τοῦ κόσμου, ἡ ψυχὴ ποῦ αἰσθάνεται πῶς βρίσκεται μακρυὰ ἀπ' τὴν κακία του, πλέει σὲ πέλαγος εὐδαιμονίας, καὶ ἡ καρδιὰ ἐπιθυμεῖ περισσότερον ἐκείνους ποῦ ἀγαπᾷ, ἐνῷ τὰ χείλη ψιθυρίζουν:

«Ὡραία Φύσις! Σὲ λατρεύω!»

Ρεζεντᾶ.

ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑ

Πέφτεις ἀπόψε σιγαλά,
Λυπητερὰ ὁλό πέφτεις,
Φθινοπωριάτικη βροχὴ
Δίχως βροντή, ἀστραπή·
Νὰ μὲ πονᾷς περσότερο,
Γιατὶ ἀπ' τὴ Φύσι κλέφτεις,
Σὰν ἀπὸ μιὰ περήφανη
Καρδιὰ, τὴ Σιωπή.

Νέρων.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ *Διδάσκαλος*: — Τί εἶνε; *Τάκης, ὁ σάλος.*

Τάκης: — Ἐπίθετον.

Διδάσκαλος: — Ἔτσι ἔ; καὶ πῶς κάνουν τὰ τρία γένη;

Τάκης: — Ὁ σάλος, ἡ σάλα... τὸ σάλι!

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Αἰγλης τοῦ Ἑλληνισμοῦ

* * *

Ὁ Τάκης τρώᾳ τὸ τραπεζομάνδηλον καὶ χύνει τὸν καφὲ τῆς μαμμᾶς του.

— Ἀπρόσεκτε! τοῦ φωνάζει θυμωμένη· μοῦ ἔχυσες τὸν καφέ.

Καὶ ὁ Τάκης σκεπτικρένος:

— Μὴ θυμώνῃς, μαμμάκα μου, καὶ τὸν πίνω ἐγώ!

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Πατρίδος τῶν Ἡρώων.

* * *

Εἰς τὸ μάθημα τῆς Μουσικῆς.

Ὁ Καθηγητὴς:—Πόσας δευτέρας ἔχομε;

Ἡ Φιφή, ἔκπληκτος: — Μίαν.... τὴν Καθαρὰν Δευτέραν.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Πριγκιπίσσης τῶν Δολλαρίων

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 142ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Προταθέντος τὴν 7ην Δεκεμβρίου 1913, πρὸς εὕρεσιν τῶν εἰς τὰ φύλλα τῆς «Διαπλάσεως» Δεκεμβρίου - Μαρτίου 1914 δημοσιευθεισῶν 176 Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

Ὁ μετὰ τὸ ὄνομα ἀριθμὸς δηλοῖ τὰς ὀρθὰς λύσεις ἑκάστου, οἱ δὲ δύο ἐντὸς παρενθέσεως, οἱ συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Ε, τὰ ἀπονεμηθέντα εἰς ἕκαστον Ἔπαθλον. Ἐκ τῶν δύο τούτων ἀριθμῶν, ὁ μὲν πρῶτος δηλοῖ τὰ Ἔπαθλα τῶν Λύσεων, ὁ δὲ δεύτερος τὰ Ἔπαθλα Ἐπιμονῆς.

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ *(16 ἐτῶν καὶ ἄνω)*

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Κοραλία Κ. Καστρίτου***, 160 [10+6Ε].—(*Ἰσότιμοι*, δικαιούμενοι νὰ δημοσιεύσουν εἰς τὴν «Διάπλασιν» τὴν φωτογραφίαν των ἐπὶ πληρωμῇ δρ. 6 διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ κλισὲ καὶ νὰγοράσουν ἀντὶ δρ. 5 μόνον ἕνα οἱονδήποτε θέλουν τόμον «Διαπλάσεως» ἐκ τῶν τιμωμένων 8 δρ.: *Κάρμεν*, 148 [9+6Ε].—*Αἴθῆρ*, 155 [9+6Ε].—*Ναύαρχος Μιαούλης*, 146 [9+6Ε].—*Κῦμα τοῦ Ἰονίου*, 146 [9+6Ε].—*Δοξαμένος Ρῆγας*, 146 [9+6Ε].—*Βασίλειος ὁ Βουλγαροκτόνος*, 156 [9+6Ε].—*Σημαία τῆς Ἀκροπόλεως*, 150 [9+6Ε].—Ν. Δ. Πίστης, 166 [10+6Ε].—*Τρικυμία*, 157 [9+6Ε].—*Ἡρωϊκὴ Σάμος*, 158 [9+6Ε]).

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Πριγκιψ τοῦ Βυζαντίου***, 138 [8+6Ε].—*Ὀμηριάς*, 124 [8+6Ε]).

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Πριγκίπισσα τῶν Δολλαρίων***, 120 [7+6Ε].—***Εὐξεινοποντία***, 108 [7+4Ε]).

ΕΠΑΙΝΟΣ: *Φιλτάτη Ἑλλάς*, 96 [6+4Ε].—*Ροδοπαῖος Ἑλληνόπαις*, 71 [5+3Ε]).

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Δόξα, 51 [3+3Ε].—*Φαέθων*, 35 [2+1Ε].—*Ἱππότης τοῦ Μεσαιῶνος*, 33 [2+2Ε].—*Θρίαμβος τοῦ Δικαίου*, 26 [2+1Ε]).

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΙΣ *(12 ἕως 15 ἐτῶν)*

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Κῦμα τοῦ Θερμαϊκοῦ***, 159 [10+6Ε].—(*Ἰσότιμοι* δικαιούμενοι εἰς ὅ,τι καὶ οἱ Ἰσότιμοι τοῦ Α' Βραβείου τῆς Ἀνωτέρας τάξεως: *Δόν Κιχώτης*, 145 [9+6Ε].—*Νύμφη τοῦ Πόντου*, 156 [9+6Ε].—*Ἄστρον τῆς Ἐλευθερίας*, 166 [10+6Ε].—*Σιλφίς*, 147 [9+6Ε]. — *Ναυτάκι τῆς Λέσβου*, 147 [9+6Ε]. — *Πολιτικὸς Ἀστήρ*, 127 [8+6Ε].— *Τέλλος Ἄγρας*, 168 [10+6Ε].—*Στεναγμὸς τοῦ Ἀνέμου*, 134 [8+6Ε].—*Ἰδὰς Ἄδρα*, 124 [8+5Ε].—*Ὁ Νικητής*, 143 [9+6Ε].—*Κυκλόμενον*, 159 [10+6Ε].—*Αἰολεύς*, 132 [8+6Ε].—*Ἐν Τούτῳ Νίκα*, 144 [9+6Ε]. — *Ἀστραπὴ Κυανόλευκος*, 134 [8+6Ε]. — *Πανελλήνιος Πόθος*, 130 [8+5Ε].—*Ἀφρόεσσα Θάλασσα*, 124 [8+4Ε].—*Πανελλήνιος Ἔνωσις*, 127 [8+5Ε].—*Βιολέττα τῆς Πάρμας*, 159 [10+6Ε].—*Ψαροπούλα*, 154 [9+6Ε].—*Αἱματόβρεκτος Κύπρος*, 149 [9+6Ε].—*Μανιώδης Ταξειδιώτισσα*, 151 [9+6Ε].—*Ρεῦμα τοῦ Βοσπόρου*, 135 [8+6Ε].—*Μεγάλη Ἑλλάς*, 144 [9+6Ε]. — *Διάτρητος Κυανόλευκος*, 156 [9+6Ε]. — *Μέλλων Ἐφευρέτης*, 168 [10+6Ε].—*Ἑλληνικὸν Ἰδεῶδες*, 170 [10+6Ε]. — *Φεγγαρόπαιδο*, 146 [9+5Ε].—*Βυζαντινὸν Κλέος*, 128 [8+6Ε].—*Κωνσταντῖνος Α. Τσαμόπουλος*, 159 [10+6Ε].—*Γενναιόψυχος Στρατηλάτης*, 130 [8+6Ε].—*Στρατηλάτης τῆς Μακεδονίας*, 127 [8+5Ε].—*Δέων κῶν Θερμοπυλῶν*, 145 [9+6Ε].

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Παιδικὴ Καρδιά***, 113 [7+6Ε].—***Ἀτρόμητο Εὐζωνάκι***, 106 [7+6Ε].—(*Ἰσότιμοι* δικαιούμενοι νὰγοράσουν ἀντὶ δραχμῶν 6 μόνον, ἕνα οἱονδήποτε θέλουν τόμον «Διαπλάσεως» τῶν 8 δραχμῶν: *Σιδηροῦν Προσωπεῖον*, 117 [7+6Ε].—*Αἴγλη τοῦ Ἑλληνισμοῦ*, 112 [7+4Ε].—*Μέγας Ναπολέων*, 111 [7+6Ε].—*Δαφνοστεφὴς Γαλανόλευκος*, 108 [7+6Ε].—*Τοπίλλη Βότση*, 109 [7+6Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Πυθαγόρας ὁ Σάμιος***, 91 [6+5Ε].—***Πουπουλένια***, 94 [6+4Ε].—***Γιγαντομάχος Ἔλλην***, 92 [6+4Ε].—(*Ἰσότιμοι*, δικαιούμενοι νὰγοράσουν ἀντὶ δραχμῶν 7 μόνον ἕνα οἱονδήποτε θέλουν τόμον «Διαπλάσεως» τῶν 8 δραχμῶν: *Ἄνθος τῆς Ἀνατολῆς*, 93 [6+5Ε].—*Μαγεμένο Ἀκρογιάλι*, 99 [6+4Ε].—*Ὀνειροπόλος τῆς Δόξης*, 96 [6+6Ε].—*Ταλαιπωρημένο Δωδεκάνησο*, 89 [6+5Ε].—*Ἀκτὶς Χ*, 99 [6+4Ε]).

ΕΠΑΙΝΟΣ: *Ἑλληνόπουλο τοῦ Αἴμου*, 82 [5+5Ε].—*Ἀστὴρ τῆς Ἐλευθερίας*, 78 [5+5Ε].—*Ἥρως τοῦ 1913*, 79 [5+6Ε].—*Νύμφη τῆς Ἰωνίας*, 78 [5+3Ε].—*Ἑρμῆς*, 55 [4+6Ε].—*Νικητὴς τοῦ Μπιζανίου*, 53 [4+4Ε]. — *Κόρη τοῦ Πολεμιστοῦ*, 47 [3+2Ε]. — *Ἐλειγομένος Κλαυθμῶνος*, 51 [3+3Ε]. — *Βουλγαρομάχος Εὔξεινος*, 55 [4+3Ε]. — *Νικηφόρος Στόλος*, 54 [4+5Ε].—*Ἔνωσις τῆς Κρήτης*, 76 [5+6Ε].—*Ἐνετικὸς Λέων*, 57 [4+4Ε].—*Μέγας Κωνσταντῖνος*, 53 [4+4Ε].—*Βασίλισσα τῆς Κύπρου*, 51 [3+1Ε].—*Δ. Παγγάλδης*, 85 [5+5Ε].—*Πουλάκι Ξένο*, 53 [4+2Ε]. — *Ἥλιος τῆς Ἐλευθερίας*, 77 [5+5Ε]. — *Ἔφεδρος Μπαμπίκος*, 57 [4+3Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: *Ταμτὰμ Τιπτής*, 34 [2+3Ε].—*Καναύγιες Δάφνες*, 24 [2+1Ε].—*Ἀνρόμητος Σωφραζέντα*, 43 [3+3Ε].—*Ἀνόρθωσις*, 40 [3+3Ε].—*Ναυτοπούλα*, 41 [3+2Ε].—*Μὴ με Λησμόνει*, 26 [2+1Ε].—*Τρελλὴ Ναυτοπούλα*, 42 [3+2Ε].—*Γλυκεῖα Ἀνάμνησις*, 26 [2+2Ε].—*Ἔνδοξον Σοῦλι*, 39 [3+4Ε].—*Ἐμμανουὴλ Μ. Φλωράκης*, 22 [2+3Ε].

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΙΣ *(11 ἐτῶν καὶ κάτω)*

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Στέφανος τῆς Νίκης***, 113 [7+6Ε].—(*Ἰσότιμοι* δικαιούμενοι εἰς ὅ,τι καὶ οἱ Ἰσότιμοι τῆς Ἀνωτέρας τάξεως: *Φουστανελλᾶς*, 124 [8+6Ε]. — *Ἰνώ*, 155 [9+6Ε].—*Χαράλ. Γ. Διαπάκης*, 89 [6+4Ε].—*Φάρος τῆς Αἰγίνης*, 124 [8+6Ε].—*Ροδωνιά*, 95 [6+4Ε]. — *Παιχνιὸ Ναυτόπουλο*, 90 [6+5Ε]. — *Νὰν Πίγκερτον*, 127 [8+6Ε].— *Ναυτάκι τοῦ Ἀβέσσαρ*, 88 [5+5Ε]).

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Λιλίκα***, 80 [5+5Ε].—***Ἥρως τῆς Τζουμαγιᾶς***, 76 [5+5Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ***Ἀκτὶς τῆς Ἐλευθερίας***, 56 [4+5Ε]. — ***Στρατηλάτης τῶν Ἑλλήνων***, 60 [4+2Ε].— ***Ἀπόγονος Ὀδυσσέως***, 55 [4+6Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ: *Ταναγραία Κόρη*, 43 [3+5Ε].— *Κυματίζουσα Κυανόλευκος*, 40 [3+4Ε].—*Ἐλπὶς τῶν Δυστυχῶν*, 40 [3+1Ε].— *Μοσχοβόλον Κρίνον*, 47 [3+3Ε]. — *Βυζαντινὴ Πορφύρα*, 36 [3+5Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: *Βουνὸ τῆς Μανωλιάσας*, 24 [2+2Ε].—*Ἥρως τῶν Γιανιτσῶν*, 18 [2+3Ε].— *Δύτης*, 14 [1+1Ε].— *Στενὰ τῆς Κρόσνας*, 24 [2+2Ε].—*Νίκη*, 20 [2+2Ε].

ΕΣΤΕΙΛΑΝ ΠΡΟΣΕΤΙ ὀρθὰς λύσεις ἀναμίξ ἐκ τριῶν τάξεων καὶ οἱ ἑξῆς: *Κυπριακὴ Ἀκτή*, 8 [1Ε].— *Δοξαμένος Πολεμιστής*, 7 [1+1Ε].—Βασιλ. Ν. Δουρδούμας, 11 [1+2Ε].—*Φρεάντλης*, 7 [1Ε].—*Νεαρὰ Κρῆσσα*, 11 [1+1Ε].—*Ναυτόπουλο Κεφαλληνίας*, 7 [1+1].—*Ἐλευθεροθέτσα Μακεδονία*, 3 [1Ε].—*Αὐδία Λέβος*, 7 [1+1Ε]. — *Ἕνωσις Σάμου*, 16 [1+1Ε].—*Χαλκομὸς Κόρινθος*, 16 [1+1Ε].—*Μάρμαρ. Βασιλῆς*, 1.—*Γαλανὴ Σημαία*, 4 [1+1Ε].

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,,

Ἀθῆναι, 38 ὁδὸς Εὐριπίδου
τὴν 20ὴν Ὀκτωβρίου 1914.

ΖΗΤΩ τὸ Ἑσπάθωμα! Αὐτὸ πρέπει νὰ εἶνε ἀπὸ σήμερον τὸ σύνθημά σας. Διαβάστε μὲ προσοχὴν τὴν Προκήρυξιν, ποῦ δημοσιεύω εἰς τὴν 5ην σελίδα, ἀρχίσατε τὰς ἐνεργείας σας καὶ... μὴ παύσετε ποτέ! Μόνον ἀπὸ τὸ Ἑσπάθωμα περιμένει ἡ ἀγαπητή σας Διάπλασις νὰ γεμίσῃ τὰ μεγάλα χάσματα ποῦ ἤνοιξαν εἰς τὰ στεφέχη της οἱ πόλεμοι, οἱ διωγμοί, οἱ ἀποκλεισμοί. Λοιπόν, ζήτω τὸ Ἑσπάθωμα!

Ὅσοι ἔχετε ἐπιτύχει Συλλογὰς ἀπὸ δέκα ἕως δεκαπέντε Πνευματικὰς Ἀσκήσεις διαφόρων εἰδῶν, εἰμπορεῖτε νὰ μοῦ τὰς στείλετε ἀπὸ τώρα διὰ τὸν νέον «147ον Διαγωνισμὸν πρὸς σύνθεσιν Πνευμ. Ἀσκήσεων διὰ τὴν Α' ἑξαμηνίαν τοῦ 1915». Ἡ προκήρυξις θὰ δημοσιευθῇ προσεχῶς, ἀλλὰ δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ τὴν ἰδῆτε πρῶτα καὶ σεῖς οἱ παλαιοί· διότι οἱ ὅροι μένουν πάντοτε οἱ ἴδιοι, καὶ τοὺς ξεύρετε ἀπέξω κι' ἀνακατωτά.

Ἔχεις δίκηο, *Ἀθάνατα* 1821—1912, νὰ παραπονῆσαι ποῦ δὲν ἀπήντησα εἰς μερικὰ παλαιὰ γράμματά σου. Τὰ εἶχα βάλῃ ἰδιαίτερος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν κάποιων παραγγελιῶν ποῦ εἶχαν, μὲ τὴν ἰδέαν νὰ σοῦ ἀπαντήσω κατόπιν διαμιᾶς. Ἀλλ' ἐλησμόνησα νὰ τὰ ξαναβάλω εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν. Ἂς εἶνε ὅμως, αἱ παραγγελίαι σου ἐξετελέσθησαν. Σ' εὐχαριστῶ πολὺ καὶ διὰ τὴν πρόθυμον ἀναγνώρισιν τῆς συνδρομῆς. Ναί, τὸ ψευδώνυμον αὐτὸ νὰ τὰλλάξῃς. Μὲ δυσκολεύει εἰς τὴν χρῆσιν ἐπειδὴ εἶνε εἰς πληθυντικόν.

Τέλλε Ἄγρα, εἰς τὸ τετράδιόν σου δὲν ἐσημείωσες ἡλικίαν, καὶ δι' αὐτὸ, κατὰ τὸν κανονισμόν, σὲ κατέταξα εἰς τὴν Ἀνωτέραν Τάξιν. Ἀφοῦ ὅμως δὲν εἶσαι ἀκόμη 16 ἐτῶν, δικαίωμά σου εἶνε νὰ διαγωνίζεσαι τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν Μεσαίαν. Ἀρκεῖ νὰ τὸ σημειώνῃς ἐπὶ ἑκάστης ἀπαντήσεώς σου εἰς Διαγωνισμόν. Εἰς αὐτὸ λοιπὸν εἴμεθα σύμφωνοι. Ὅσον διὰ τὴν αἰσθηματικήν σου ἐκείνην ἱστορίαν, σὲ βεβαιῶ, ὅτι δὲν βλέπω εἰς αὐτὴν ἀποτε τὸ παράδοξον καὶ τὸ ἀνησυχαστικόν. Τὰ περισσότερα παιδιὰ τῆς ἡλικίας σου ἔτσι ζωηρὰ καὶ ὑπερβολικὰ αἰσθάνονται καὶ τὴν φιλίαν καὶ ὅλα. Τὸ μόνον ποῦ μὲ ἀνησυχεῖ ὀλίγον, εἶνε ποῦ, σὲ βλέπω ἀκόμη νὰ γράφῃς πολλά, πυκνά, ἀτελείωτα. Διατί τόσα; Χαλιναγώγησε ὀλίγον αὐτὴν τὴν γραφομανίαν καὶ προσπάθησε νὰ γίνῃς συντομώτερος. Ὄχι ὅμως νὰ φθάσῃς καὶ εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον, εἰς τὴν πεισματικὴν λακωνικότητα, ὅπως μίαν φορὰν ποῦ σοῦ ἔκαμα, νομίζω, τὴν αὐτὴν παρατήρησιν. Πᾶν ὑπερβολὴ ἄριστον.

Ναί, *Νύμφη τοῦ Δρυμοῦ*, εἶνε πολὺ ὡραῖον νὰ ξαναπηγαίνῃ κανεὶς εἰς τὸ σχολεῖον, ὕστερ' ἀπὸ τρεῖς μῆνας ἀναπαύσεως, νὰ ξαναρχίζῃ τὰ μαθήματα καὶ νὰ ξαναβλέπῃ τοὺς συμμαθητάς του. Μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον ἐδιάβασα ὅλ' αὐτὰ ποῦ μοῦ γράφεις καὶ σοῦ εὔχομαι νὰ γίνῃς μίαν ἡμέραν μεγάλη ζωγράφος, ὅπως ἡ συμπολίτις σου Ὀλεανίκη Ἀσπριώτη, τῆς ὁποίας τὰ ἔργα ἐθαυμάσθησαν εἰς τὴν τελευταίαν Ἔκθεσιν τῶν Παρισίων.

Ἡ *Φοιβούλα*, ποῦ ἄργησε κάπως νὰ μοῦ γράψῃ ἐξ αἰτίας τῶν μαθημάτων, σήμερον μοῦ γράφει τὰ ἑξῆς: «Συλλογίζομαι τὸν καιρὸν ποῦ θὰ ἔχω τελειώσῃ πλέον τὰ συνήθη σχολεῖα καὶ θἀφοσιωθῶ ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸ ἰδικόν σου, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ εἶμαι ἐλευθέρα νὰ μείνω ὅσον θέλω.» Δὲν εἶνε ὡραῖον;— Δι' ἐκείνην ποῦ μ' ἐρωτᾷ, κ' ἐγὼ πρὸ πολλοῦ δὲν ἔχω καμμίαν εἴδησιν.

Κάμνεις μίαν μεγάλην παρεξήγησιν, *Ἑλληνικὸν Ἰδεῶδες*. Ἕνα διήγημα εἰμπορεῖ νὰ εἶνε ὅσον θέλει ἐκτενές· ἕνας μονόλογος ὅμως πρὸς ἀπαγγελίαν, ἔχει ὅρια πολὺ στενώτερα. Ὁ ἀδελφός σου ἦλθε καὶ τὸν ἐγνώρισα. Πολὺ ἀξιαγάπητο παιδάκι!

Ὁ *Φάων* εὐχαριστεῖ τὸν *Ἥρωα τοῦ 1913* ποὺ ἔδωσε τὸνομά του εἰς τὸ γατάκι του, ὥστε τώρα νὰ εἠμπορῇ νὰ λέγῃ: «Ὁ Φάων ἀπέθανε—ζήτω ὁ Φάων!»

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα Ψευδώνυμα: *Κυματοβόλος Ποσειδῶν, α.* [Κ. Σ.] *Εὐτυχὲς Παρελθόν, α.* [Ι. Ν.] *Γλυκεῖα Ἁρμονία, κ.* [Π. Μ.]

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰ ταλαιπωρήσουν: *Τὰ Ἀθάνατα 1821—1912* (!) μὲ *Νοσταλγοῦσαν Χιωτόπουλον, Τέλλον Ἄγραν, Διδυμαῖον, Τοσύχραν, Φράουλαν.*

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Δαφνοστεφῆ Βασιλέα* (ἐλήφθησαν ἔστειλα.) *Κ. Γ. Διαμ.* (σὲ συγχαίρω διὰ τὸν προδιδασμόν, καθὼς καὶ τὸν ἀδελφόν σου.) *Δοξαμένον Ρῆνον* (φαντάζομαι τὴν χαρὰν σου ποὺ ἐπέστρεψες εἰς τὸ σπίτι, ὕστερ' ἀπὸ τόσων ἡμερῶν ἀπουσίαν!) *Ὡραίαν Ρόδον* (ἔλαβα. εὐχαριστῶ πολύ· δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θὰ ἐνεργήσῃς ὁραστηρίως· ὁ περὶ οὗ ἐρωτᾷς σπουδάζει ἐδῶ!) *Ροδοδάφνην* (χαριτωμένο τὸ γραμματάκι σου!) *Τρελλὴν Νεράϊδαν* (ἔστειλα!) *Ναυτάκι τῆς Λέσβου* (δὲν πειράζει· ἡ βραδύτης εἶνε δικαιολογημένη!) *Ἥρωα τοῦ 1913* (εἰς τὸν ὁποῖον τὸ ἀκτασέλιδον φύλλον ἐφάνη γλυκύτερον καὶ ἀπὸ τὸ ἄσπρο ψωμὶ τῆς *Φράουλας*!) *Ἀνόρθωσιν* (ἔπειτα ἀπὸ τόσα ταξείδια, δὲν πειράζει· στεῖλε τὰς λύσεις τὸ γρηγορώτερον καὶ γράψε μου!) *Ἀμαζόνα τοῦ Εὐξείνου* (τόμον ἔστειλα· τί νὰ γίνῃ! ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει τρόπος ἀποστολῆς χρημάτων, ἀργότερα...) *Ὑπόδουλον Ἑλληνίδα* κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *20ην Ὀκτωβρίου*, θὰ παντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δέονται μέχρι τῆς 28ης Δεκεμβρίου.

494. Λεξίγριφος

Στοιχεῖον, γράμμα κι' ἄνθη
Θὰ ἐξαφανισθοῦν
Μέσα εἰς καπνοὺς καὶ φλόγας,
Ἁπλῶς ἂν ἑνωθοῦν.

Ἐσταλη ὑπὸ τοῦ Κυκλαμίνου

495. Συλλαβόγριφος

Τὸ πρῶτόν μου εἶνε πρόθεσις,
Ἀντωνυμία κοινὴ τὸ δεύτερόν μου,
Ἁπλοῦν φωνῆεν τὸ τρίτον μου,
Καὶ Κράτος ἰσχυρὸν τὸ σύνολόν μου.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Βέτο

496. Στοιχειοτονόγριφος

Ὅρος εἶμαι ἑλληνικόν·
Ἂν μοῦ βγάλῃς τὸ ἀρχικόν
Κ' εἰς τὸ τέλος μὲ τονίσῃς,
Παρευθὺς θὰ σχηματίσῃς
Χώρας κάτοικον γνωστόν.

Ἐστάλη ὑπὸ Μαρίας Βογιατζῆ

497. Συλλαβικὸς Ρόμβος

* = Ἐπιφώνημα.
* * * = Ἀγγεῖον.
* * * * * = Θάλασσα τῆς Εὐρώπης.
* * * = Δὲν ἔχει τιμήν.
* = Τὸ ἥμισυ τοῦ κήπου.

(Κάθε ἀστερίσκος εἶνε μία συλλαβή.)

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Φάωνος

498. Γρῖφος

πῶς ργον
πῶς πῶς ργον ργον
πῶς πῶς ργον ργον
πῶς πῶς πῶς ργον ργον ργον
πῶς πῶς πῶς πῶς ργον ργον ργον ργον
πῶς πῶς ργον ργον

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος

ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟΝ

Δῶρον Δραχμῶν 3 ἕως 52,50

Οἱ ἐγγραφόμενοι νέοι συνδρομηταὶ εἰς τὴν «Διάπλασιν» διὰ τὸ 1915 πρὸ τῆς 1ης Δεκεμβρίου ἐ. ἔ., καθὼς καὶ οἱ ἀνανεοῦντες πρὸ τῆς 1ης Δεκεμβρίου ἐ. ἔ., τὴν συνδρομήν των διὰ τὸ 1915, ἔχουν τὸ προνόμιον νὰ ὀγοράσουν τοὺς τόμους τῆς «Διαπλάσεως» τῶν ἐτῶν 1899 ἕως 1905, ὅλους μαζὶ ἢ χωριστὰ ἕνα ἕκαστον, τιμώμενον ἀρχικῶς δραχ. 7, ἀντὶ δρ. 4 μόνον (καὶ χρυσόδετον ἀντὶ δραχ 7), τοὺς δὲ τόμους τῶν ἐτῶν 1906 ἕως 1914, ὅλους μαζὶ ἢ χωριστὰ ἕνα ἕκαστον, τιμώμενον ἀρχικῶς δραχ. 8, ἀντὶ δρ. 4,50 μόνον (καὶ χρυσόδ. ἀντὶ δρ. 7,50)

Δι' ἄνω τιμαὶ εἶνε διὰ τοὺς παραλαμβάνοντας τοὺς τόμους ἐκ τοῦ Γραφείου μας. Οἱ παραγγέλοντες νὰ σταλοῦν ταχυδρομικῶς πρέπει νὰ προσθέτουν διὰ ταχυδρομικὰ τέλη ἑκάστου τόμου λεπτὰ 50 οἱ ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ καὶ δρ. 1 οἱ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ.

Τὰ πρὸς τοῦτο διατιθέμενα ἀντίτυπα εἶνε 50 ἐξ ἑκάστου τόμου, δηλαδὴ τόμοι ἐν ὅλῳ 800, τοὺς ὁποίους θὰ ὀγοράσουν ὅσοι προλάβουν νὰ ἐπωφεληθοῦν τοῦ προνομίου πρὶν ἐξαντληθοῦν.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΣΑΙ ΤΟΥ 44ου ΦΥΛΛΟΥ

(Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 329)

ΑΘΗΝΩΝ: Ἀνδρ. Δ. Γαλανόπουλος, Ἐμμ. Μ. Φλωράκης, (42) Κ. Δ. Ἐλευθεροῦδάκης, Νέρων, Γεωργ. Δ. Μάρκου, Γεωργ. Ἀλ. Κοκκώνης, Λεων. Α. Χαρμπαΐρης, Γ. Δ. Μαρίντσογλους, Τοῦγετος.
ΑΡΓΟΥΣ: Βρ. Χρ. Λύγδας, Ἀγησ. Χρ. Λύγδας.
ΒΟΛΟΥ: Ἀρίγνη Κ. Λυκαρδοπούλου.
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Χ. Γ. Λιμπάκης.
ΚΑΛΑΜΩΝ: Στυλ. Δ. Καρμαλιώτης.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Χαρ. Σ. Πατσός, Αἰκατερίνη Δημ. Φίλιππα, Δημ. Γερ Δεσύλλας.
ΠΑΤΡΩΝ: Πατρινὸ Ναυτόπουλο, Κάκια Π. Παπαγιαννοπούλου, Μαντίτα Π. Παπαγιαννοπούλου.
ΣΥΡΟΥ: Γ. Κ. Πολίτης, Ἰ. Θ. Μηταράκης.
ΧΙΟΥ: Νικ. Κ. Κοκκάλης, Α. Μ. Πρώϊος, Γεωργ. Σταμ. Λεριώτης, Ἰωαν. Σταμ. Λεριώτης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὑρόντων τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτίδα καὶ ἐκληρώθη ὁ ἐν Καλάμαις ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ Δ. ΚΑΡΜΠΑΛΙΩΤΗΣ ὁ ὁποῖος ἐνεγράφη διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

—[1Δ' — 108]—

Καθηγητὴς τῆς Γαλλικῆς διδάσκων εἰς τὸ Λεόντειον Λύκειον τῶν Frères Maristes καὶ διαθέτων ὥρας, ζητεῖ παραδόσεις. Μέθοδος εὐθεῖα (méthode directe) καὶ ἀποτελεσματική.

Πληροφορίαι παρὰ τῇ «Διαπλάσει.»

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟ 1914

Κατὰ τὰ προκηρυχθέντα, τὴν 16 Ὀκτωβρίου τὸ πρωὶ ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτίδα οἱ ἀριθμοὶ 1 ἕως 2667, οἱ ἀντιστοιχοῦντες πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἀποδείξεων πληρωμῆς, τὰς ὁποίας ἔλαβον οἱ πληρώσαντες μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης συνδρομὴν ἐτησίαν, ἐννεάμηνον, ἑξάμηνον ἢ τρίμηνον, ἐντὸς τῆς ὁποίας συμπεριλαμβάνεται ἡ 15 Ὀκτωβρίου 1914. Ἐκληρώθησαν δὲ κατὰ σειρὰν οἱ ἑξῆς 50 ἀριθμοί:

1445, *ἐκέρδισεν ἓν ὡρολόγιον τῆς τσέπης;*

310, 1856, *ἐκέρδισεν ἕκαστος τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 40 κατ' ἐκλογήν του.*

2033, 1107, 264, *ἐκέρδισεν ἕκαστος τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 25 κατ' ἐκλογήν του.*

600, 87, 1901, 2388, *ἐκέρδισεν ἕκαστος τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 15 κατ' ἐκλογήν του.*

2175, 2395, 102, 950, 1945, *ἐκέρδισεν ἕκαστος ἀνὰ μίαν ἐτησίαν συνδρομὴν Διαπλάσεως τοῦ προσεχοῦς ἔτους.*

197, 2248, 1390, 13, 1550, *ἐκέρδισεν ἕκαστος ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Ἀγγέλου τῆς Ἀγάπης».*

497, 1990, 1011, 2327, 837, 2456, 684, 1712, 1203, 885, *ἐκέρδισεν ἕκαστος ἀνὰ ἕνα τόμον Διαπλάσεως τῆς Β' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων φρ. 3,50.*

281, 2156, 576, 2108, 1040, 62, 1721, 1344, 1920, 453, 1774, 2213, 729, 2642, 1408, 1476, 2611, 1152, 1969, 635, *ἐκέρδισεν ἕκαστος ἀνὰ ἕνα τόμον Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων 1 φρ.*

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ τῶν δώρων πρὸς μὲν τοὺς κατόχους τοῦ πρώτου καὶ τῶν τεσσαρακόντα τελευταίων ἀριθμῶν θὰ γίνῃ μαζὶ μὲ τὸ 48ον φύλλον τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος, γωρὶς νὰ δικαιοῦται τις νὰ ζητήσῃ ἀντικατάστασιν τοῦ ὑπὸ τῆς τύχης ἀπονεμηθέντος αὐτῷ δώρου δι' ἄλλου, οὔτε ἴσης οὔτε κατωτέρας ἀξίας. Πρὸς δὲ τοὺς κατόχους τῶν ἀριθμῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκέρδισαν τόμους κατ' ἐκλογήν των, ἀπηυθύναμεν σήμερον ἐπιστολήν, παρακαλοῦντες αὐτοὺς νὰ μᾶς ὁρίσουν ποίους τόμους ἐπιθυμοῦν νὰ λάβουν.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΟΥ 1915

Η ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΟΥ 1915 θὰ γίνῃ τὴν πρώτην ἑβδομάδα τοῦ προσεχοῦς Δεκεμβρίου, καὶ θὰ λάβουν μέρος εἰς αὐτὴν ὅλοι ὅσοι θὰ ἔχουν πληρώσῃ ἐτησίαν ἢ ἑξάμηνον συνδρομὴν διὰ τὸ 1915 *μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου ἐ. ἔ.* τὸ βραδύτερον. Ὁ κληρωθησόμενος, εἷς μόνος, θὰ κερδίσῃ **μίαν Μετοχὴν Λαχειοφόρου** τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἀξίας δρ. 100, μ' ἐλπίδα κέρδους δρ. 50.000.

Εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους 1915 θὰ γίνουν **ἄλλαι τέσσαρες Κληρώσεις δώρων,** ἀξίας 1600 ἐν ὅλῳ δραχμῶν, εἰς ἑκάστην τῶν ὁποίων θὰ συμμετέχουν οἱ ἐγκαίρως προπληρώνοντες τὴν συνδρομὴν των διὰ τὸ 1915. Τὰ δῶρα, διὰ τοὺς 50 κερδίζοντας ἀριθμοὺς εἰς ἑκάστην τῶν τεσσάρων τούτων κληρώσεων, θὰ εἶνε ὅμοια μὲ τὰ τῆς ἀνωτέρω Τετάρτης Κληρώσεως τοῦ 1914.

Τύποις «Αὐγῆς Ἀθηνῶν» ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ Πλατεῖα Ἁγ. Θεοδώρων.— 2674